

Forslag

til

Lov om sømandsskat.

Fremsat den 31. oktober 1957 af *finansministeren*.

Kapitel I.

Indledende bestemmelser.

§ 1.

Enhver af denne lov omfattet person svarer i overensstemmelse med de i det følgende indeholdte bestemmelser en særlig sømandsskat, der beregnes af og opkræves ved tilbageholdelse i hans indtægt om bord. Såfremt den pågældende efter lovgivningens almindelige regler er skattepligtig til den danske stat, træder sømandsskat for den nævnte indtægts vedkommende i stedet for indkomstskat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter, og folkepensionsbidrag.

§ 2.

I denne lov forstås ved:

1. *Dansk skib*: med hjemsted her i landet registreret skib, hvis tonnage er over 150 brt., og som udelukkende anvendes til erhvervsmæssig befordring af personer eller gods eller som bjærgningsfartøj. Med skib registreret med hjemsted her i landet side-stilles skib, der er registreret med hjemsted på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, såfremt det uden besætning overtages til befragtning af dansk rederi.

2. *Sømand*: enhver person, der er ansat til tjeneste om bord på dansk skib.

3. *Udenrigsfart*:

a. fart, der overvejende finder sted mellem havne uden for et område, der i Nordsøen begrænses af meridianen 3° øst og breddeparallelle 61° nord og i Østersøen af breddeparallelle 58° nord,

b. fart, der overvejende finder sted mellem havne, der er beliggende inden for det nævnte område, og havne, der er beliggende uden for det nævnte område, samt

c. bjærgningsvirksomhed, der i det væsentlige udøves uden for det nævnte område.

4. *Nærfart*: fart eller bjærgningsvirksomhed inden for det i nr. 3 nævnte område, bortset fra fart med:

a. skibe og færger, der sejler i begrænsede fartsområder,

b. skibe, der væsentligst sejler på indsøer, åer og fjorde, og

c. skibe, der er i stationær virksomhed, herunder havnefart og lignende, eller som ikke har egne fremdrivningsmidler.

Finansministeren bemyndiges til efter indstilling fra det i § 26 omhandlede nævn at give nærmere regler for, hvad der skal anses for nærfart. Det bliver herved navnlig at tage i betragtning, om de om bord værende sømænd har adgang til regelmæssigt at overnatte i land.

5. *Indtægt om bord*: enhver skattepligtig indtægt i penge eller penges værdi, herunder hyre, lønning eller andet arbejdsvederlag, værdien af fri kost, provision, drikkepenge o. lign., som en sømand erhverver i forbindelse med sit arbejde eller sin tjeneste om bord. Hertil henregnes også beløb, der udbetales sømanden under midlertidigt ophold

i land, så længe han er ansat til tjeneste om bord, samt bjærgeløn.

6. *Indtægt i land*: enhver skattepligtig indtægt, der ikke er indtægt om bord, og som erhverves af den skattepligtige eller den eller dem, hvis indtægt medregnes ved hans skatteansættelse.

7. *Lønningsår*: en med kalenderåret sammenfaldende indkomstperiode. Den i et lønningsår erhvervede indtægt om bord indgår i skatteansættelsen i land for det efter lønningsårets udløb følgende skatteår, jfr. § 14.

Kapitel II.

Sømandsskat for her i landet hjemmehørende og dermed sidestillede sømænd.

§ 3.

Stk. 1. Sømandsskat i henhold til dette kapitel svares af enhver sømand, som gør tjeneste om bord på dansk skib i udenrigsfart eller nærfart, og som opfylder de i lov nr. 149 af 10. april 1922, § 2, nr. 1, som ændret ved nærværende lovs § 31, indeholdte betingelser for fuld skattepligt til den danske stat.

Stk. 2. Sømandsskat i henhold til dette kapitel svares endvidere af enhver sømand, som gør tjeneste på dansk skib i udenrigsfart eller nærfart, og som må anses for hjemmehørende på Færøerne, i Grønland eller i et af de øvrige nordiske lande.

Stk. 3. Finansministeren kan bestemme, at sømandsskat ikke skal svares af sømænd, der under arbejde i grønlandske farvande ansættes under ministeriet for Grønland på særlige forhyringsvilkår.

Opgørelse af indtægten om bord.

§ 4.

Stk. 1. Sømandsskat svares af indtægten om bord, der opgøres måned for måned. Ved opgørelsen bortses fra den del af lønnen, som er tilbageholdt af rederiet eller anden arbejdsgiver til dækning af sømandens egen løbende udgift til præmie eller bidrag vedrørende en renteforsikring eller en pensionsordning, såfremt præmien eller bidraget i medfør af § 1, stk. 1 b, i lov nr. 87 af 29. marts 1957 om beskatningen af renteforsikringer m. v. fuldt ud kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Endvidere bortses der fra den sømanden påhvilende afgift i henhold til lov nr. 188 af 30. april 1948 om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at fastsætte særlige bestemmelser for beskattningen af indtægter, der som bjærgeløn, tantième, bonus, gratiale, kaplak, godtgørelse for mistede fridage samt godtgørelse for mistet ferie o. lign. ikke kan henregnes til den sædvanlige månedssindtægt.

Stk. 3. Kostpenge udbetalt i stedet for fri kost om bord medregnes alene med et beløb svarende til værdien af fri kost om bord. Denne værdi fastsættes af ligningsrådet henholdsvis for familieforsørgere og for andre skatteydere under hensyn til størrelsen af sømandens kontante løn.

Stk. 4. Ligningsrådet bemyndiges til, hvor det må anses for hensigtsmæssigt, at fastsætte retningslinjer for, hvorledes drikkepenge skal medregnes ved opgørelsen af indtægten om bord.

§ 5.

Stk. 1. Ved opgørelsen af indtægten om bord ydes der er fast fradrag på 120 kr. månedlig, som træder i stedet for

a. fradrag for udgifter til egen arbejdsløshedsforsikring,

b. udgifter anvendt af sømanden selv eller nogen med ham sambeskattet til invalidepension i henhold til lovbekendtgørelse nr. 298 af 19. november 1956 om folkeforsikring og til sådanne forsikringer, som i medfør af § 1, stk. 1 c, i lov nr. 87 af 29. marts 1957 om beskatningen af renteforsikringer m. v. er beskatningsberettigede inden for en grænse af 600 kr.,

c. eget kontingent til fagforening og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil sømanden hører, samt

d. udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde om bord.

Stk. 2. Udgifter, der alene er forbundet med erhvervelse af indtægt i land, kan ikke fradrages i indtægten om bord, hvad enten virksomheden i land giver overskud eller underskud. Ej heller kan udgifter til personlige skatter til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter, samt folkepensionsbidrag fradrages i indtægten om bord.

Stk. 3. Andre udgifter af fradragsberettiget natur end foran angivet, således navnlig renter af gæld, som ikke har tilknytning til erhvervelse af indtægt i land, underholdsbidrag samt udgifter til renteforsikringer og pensionsordninger, for hvilke der ud over de i § 4, stk. 1, angivne tilfælde er hjemlet fuld fradragsret — dog ikke invalidepension, jfr. stk. 1 b — vil fortrinsvis være at fradrage i indtægt i land. Såfremt sømanden ikke har indtægt i land, eller såfremt udgifter af den her omhandlede art overstiger indtægten i land, kan sømanden dog begære fradrag for udgifterne, henholdsvis den overskydende del heraf, i indtægten om bord, under forudsætning af at fradraget vil udgøre mindst 100 kr. årlig. Fradragets størrelse, der fastsættes af skatterådet, udgør for den enkelte måned en tiendedel af det årlige beløb. Såfremt de udgifter, der har begrundet fradraget, forøges med mindst 100 kr. i lønningsåret, kan sømanden over for skatterådet begære fradraget forhøjet. Nedsættes udgifterne med mindst 100 kr. i lønningsåret, eller bortfalder de helt, er sømanden pligtig at gøre anmeldelse herom.

Stk. 4. For sømænd, der sejler i udenrigsfart, ydes der ud over det i stk. 1 omhandlede fradrag et særligt fradrag på 130 kr. månedlig, dog højst 15 pct. af indtægten om bord. Fradraget kan ikke være mindre end 50 kr. månedlig.

§ 6.

Bestemmelserne i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 23, stk. 7, jfr. § 28, finder tilsvarende anvendelse, således at der for et nærmere angivet tidsrum kan indrømmes et nedslag i form af et særligt skattefrit månedligt fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst om bord.

Beregningsfradrag.

§ 7.

Stk. 1. Ved beregning af sømandsskat anses en sømand for familieforsørger, såfremt de i lovgivningen om indkomstskat til staten opstillede betingelser herfor er opfyldt pr. 1. november i året forud for lønningsåret, jfr. dog stk. 4.

Stk. 2. Ved beregning af sømandsskat ydes der for det enkelte lønningsår børnefradrag, såfremt de i lovgivningen om indkomstskat til staten opstillede betingelser herfor er til stede pr. 1. november i året forud for lønningsåret, jfr. dog stk. 4. Fradraget fastsættes efter de for hovedstadsområdet gældende satser.

Stk. 3. Såfremt en kvinde, der som følge af tjeneste om bord på dansk skib omfattes af bestemmelserne i denne lov, pr. 1. november i året forud for lønningsåret, jfr. dog stk. 4, opfylder betingelserne for sambeskatning med sin ægtefælle, ydes der ved beregningen af den sømandsskat, der i det pågældende lønningsår skal udredes af hendes indtægt om bord, et fradrag på halvdelen af indkomsten om bord, dog højst 200 kr. månedlig. Dette fradrag ydes ikke, såfremt begge ægtefæller har indtægt om bord, jfr. § 9, stk. 2.

Stk. 4. Ændringer i de i stk. 1-3 omhandlede forhold får efter derom af sømanden over for sømandsskattekontoret fremsat begæring virkning ved beregning af sømandsskat fra begyndelsen af den anden kalendermåned, som følger efter ændringen. Skal der ved udmønstring udstedes nyt skattekort, jfr. § 8, stk. 3, tages der hensyn til de i tiden indtil udmønstringen skete ændringer.

Skattekort.

§ 8.

Stk. 1. Den 1. november forud for hvert lønningsår afgiver den kommunale ligningsmyndighed i den kommune, i hvilken sømanden på dette tidspunkt er pligtig at svare opholdskommuneskat, indstilling til vedkommende skatteråd om udfærdigelse af et skattekort for den pågældende. Er sømanden på det nævnte tidspunkt pligtig at svare opholdskommuneskat til flere kommuner, afgives indstillingen om udfærdigelse af skattekort af ligningsmyndigheden i den

kommune, som indenrigsministeren bestemmer. Skatterådet udfærdiger herefter skattekort og indsender dette til sømandsskattekontoret senest den 20. november. For de i § 3, stk. 2 omhandlede sømænd foretages udfærdigelsen af sømandsskattekontoret.

Stk. 2. På skattekortet noteres, om sømandsskat skal udskrives efter reglerne for familieforsørgere eller andre skatteydere. Endvidere skal i påkommende tilfælde noteres antallet af børn, for hvilke der tilkommer sømanden fradrag, jfr. § 7, stk. 2, samt om der skal ydes fradrag i henhold til § 7, stk. 3. Endelig forsynes skattekortet med oplysning om eventuelle fradrag i medfør af § 5, stk. 3, eller § 6.

Stk. 3. Ved udmønstring påhviler det en sømand, der ikke er i besiddelse af sømandsskattekort, selv at begære et sådant udstedt. Skattekortet udstedes af vedkommende skatteråd efter indstilling af den kommunale ligningsmyndighed i den kommune, i hvilken

han ved udmønstringen er eller derefter bliver pligtig at betale opholdskommuneskat. Bestemmelsen i stk. 1, 2. punktum finder tilsvarende anvendelse. For de i § 3, stk. 2 omhandlede sømænd foretages udfærdigelsen af sømandsskattekontoret.

Stk. 4. Enhver kommune, hvor sømanden opholder sig, er på derom af ham fremsat begæring pligtig til straks at udfærdige et midlertidigt skattekort. Indberetning herom afgives til sømandsskattekontoret, der foranlediger endeligt skattekort udstedt af vedkommende skatteråd. Midlertidigt skattekort kan også udstedes af sømandsskattekontoret.

Beregning og afregning af sømandsskat.

§ 9.

Stk. 1. Sømandsskat udredes månedligt efter følgende skalaer:

Familieforsørgere:

Af en månedlig indtægt på:

	under	150 kr., svares	0 kr.	
	150 kr., men ikke over	300 - , —	2 - af	150 kr., 10 pct. af resten
over	300 - , — — —	500 - , —	17 - -	300 - , 16 — - —
—	500 - , — — —	1 000 - , —	49 - -	500 - , 24 — - —
—	1 000 - , — — —	1 500 - , —	169 - -	1 000 - , 30 — - —
—	1 500 - , — — —	2 000 - , —	319 - -	1 500 - , 35 — - —
—	2 000 - , — — —	3 000 - , —	494 - -	2 000 - , 40 — - —
—	3 000 - , — — —	10 000 - , —	894 - -	3 000 - , 45 — - —
—	10 000 - og derover	—	4 044 - -	10 000 - , 50 — - —

Andre skatteydere:

Af en månedlig indtægt på:

	under	150 kr., svares	0 kr.	
	150 kr., men ikke over	300 - , —	2 - -	150 kr., 16 pct. af resten
over	300 - , — — —	600 - , —	26 - -	300 - , 20 — - —
—	600 - , — — —	1 000 - , —	86 - -	600 - , 25 — - —
—	1 000 - , — — —	1 500 - , —	186 - -	1 000 - , 30 — - —
—	1 500 - , — — —	2 000 - , —	336 - -	1 500 - , 35 — - —
—	2 000 - , — — —	2 500 - , —	511 - -	2 000 - , 40 — - —
—	2 500 - , — — —	7 500 - , —	711 - -	2 500 - , 45 — - —
—	7 500 - og derover	—	2 961 - -	7 500 - , 50 — - —

Stk. 2. Omfattes sambeskattede ægtefæller begge af bestemmelserne i denne lov, beregnes der for hver ægtefælle alene sømandsskat af den pågældendes egen indtægt om bord, således at skatten af mandens

indtægt beregnes efter skalaen for familieforsørgere, og skatten af hustruens indtægt beregnes efter skalaen for andre skatteydere.

Stk. 3. Ved sømandsskattens beregning

afrundes den opgjorte månedlige indtægt om bord nedad til det nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Stk. 4. Finansministeren lader på grundlag af de i stk. 1 indeholdte skalaer udarbejde tabeller, hvorefter sømandsskattens tilbageholdelse i indtægten om bord skal ske. Tabellerne udarbejdes dels for udenrigsfart, dels for nærfart, og inden for hver af disse farter såvel for månedsindtægter som for indtægter i kortere perioder end en måned. Der tages deri hensyn til værdien af fri kost om bord, til de i § 5, stk. 1 og stk. 4 omhandlede fradrag, samt til eventuelle børnefradrag. Ved tabellernes udarbejdelse bemyndiges finansministeren til at lade foretage sådanne afrundinger, som praktiske hensyn efter hans skøn tilsiger. Endvidere bemyndiges finansministeren til at udarbejde særlige tabeller for beskattningen af indtægter, der som bjærgeløn m. v. ikke kan henregnes til den sædvanlige månedsindtægt, jfr. § 4, stk. 2.

§ 10.

Stk. 1. Beregningen af sømandsskatten foretages af skibets fører på rederiets vegne på grundlag af de i § 9 omhandlede tabeller og finder sted ved hver måneds udgang eller, såfremt sømanden afmønstrer i løbet af en kalendermåned, ved afmønstringen. Såfremt det af sømandens skattekort fremgår, at der skal ydes fradrag i henhold til § 5, stk. 3, eller § 6, fradrages det på skattekortet angivne beløb forinden beregningen af sømandsskat. Skal der ydes fradrag i henhold til § 7, stk. 3, må skibets fører foretage særskilt beregning af størrelsen af dette fradrag. Såfremt sømanden ikke ved påmønstringen fremlægger skattekort, beregnes sømandsskatten efter den for andre skatteydere end familieforsørgere gældende skala og uden særlige fradrag.

Stk. 2. Sømandsskat forfalder til betaling straks ved beregningen. Hidrører sømandens indtægt om bord helt eller delvis fra tjeneste hos anden arbejdsgiver end rederiet, skal denne tilbageholde det til dækning af sømandsskatten fornødne beløb og indbetale dette til skibsføreren, samtidig med at der gives oplysning om indtægtens størrelse. Tilbageholdelsespligten omfatter både for rederiet og for anden arbejdsgiver også

sømandsskatten af den indtægt om bord, der som f. eks. drikkepenge oppebæres direkte fra tredjemand. Er de fra rederiet eller arbejdsgiveren oppebårne indtægter om bord ikke tilstrækkelige til dækning af skyldig sømandsskat, er sømanden forpligtet til selv at indbetale det manglende beløb til skibets fører eller, såfremt sømanden er ansat hos en anden arbejdsgiver end rederiet, til denne arbejdsgiver.

§ 11.

Stk. 1. Opgørelse over de beregnede sømandsskattebeløb foretages på særlige af finansministeren udarbejdede skemaer og sendes af skibets fører til rederiet senest den 10. i den efter lønningsmåned påfølgende måned eller, hvis afsendelsesmulighed ikke foreligger, ved første derpå følgende postlejlighed.

Stk. 2. Rederiet videresender straks efter modtagelsen den i stk. 1 omtalte opgørelse til sømandsskattekontoret og indsætter samtidig det tilbageholdte beløb på dettes postgirokonto. Indsættelsen skal dog i alle tilfælde ske inden 2 måneder efter udløbet af vedkommende lønningsmåned.

§ 12.

Stk. 1. Skibets fører kan på egen hånd kun foretage ændringer i skatteberegningen på grund af fejl i denne, som hidrører fra skrive- eller beregningsfejl, derunder urigtig udfindelse af skattebeløbet på grundlag af de i § 9 nævnte tabeller.

Stk. 2. Berigtigelser i henhold til stk. 1 skal ske senest i forbindelse med skatteberegningen for den efter lønningsmåned umiddelbart efterfølgende måned.

Skatteansættelse og skatteberegning i land.

§ 13.

Stk. 1. Når en sømand tiltræder tjeneste om bord, bortfalder med virkning for hans fremtidige skattebetaling, jfr. dog stk. 3, skattepligten for den bortfaldne indkomst. Herved forstås personlige indtægter, herunder navnlig arbejdsindtægter, som ikke bevares efter tjenestens tiltrædelse, og som efter deres art ikke kan bevares under tjenesten om bord. For indtægter af anden art (bevaret indtægt) vedbliver skattepligten at

bestå, dog kun såfremt de tilsammen overstiger 300 kr. årlig. Bøgangsindtægter som vederlag for opgivelse eller afståelse af rettigheder eller andre formuegoder vil ikke kunne henregnes til den bortfaldne indkomst.

Stk. 2. Med den sømanden ved tiltrædelse af tjeneste om bord for det løbende skatteår pålignede indkomstskat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter, samt folkepensionsbidrag, forholdes der således:

- a. Såfremt sømandens indtægt i det til grund for skattepåligningen liggende indkomstår udelukkende har været af en sådan art, at den efter bestemmelsen i stk. 1 henhører under bortfalden indtægt, eller såfremt den bevarede indtægt ikke har overstøget 300 kr., fritages han for at betale den del af de pålignede beløb, hvis sidste rettidige indbetalingsdag indtræder efter den dag, tjenesten om bord tiltrædes.
- b. Såfremt sømandens bevarede indtægt i det til grund for skattepåligningen liggende indkomstår har overstøget 300 kr., fritages han fra det under a. nævnte tidspunkt at regne for at betale den del af de pålignede beløb, som efter en forholdsmæssig beregning svarer til den bortfaldne indtægts andel af den samlede indtægt i indkomståret. I indkomståret erlagt skat og folkepensionsbidrag lades ude af betragtning ved den forholdsmæssige beregning.
- c. Ved opgørelsen af henholdsvis bortfalden og bevaret indtægt henføres til den bortfaldne del af indtægten sådanne fradragsberettigede udgifter, som efter deres art ville kunne fradrages ved opgørelsen af indtægten om bord, medens andre fradragsberettigede udgifter henføres til den bevarede del af indtægten.

De ovenfor under a-c fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor pålignede beløb, hvis sidste rettidige indbetalingsdag indtræder efter sømandens tiltrædelse af tjeneste om bord, vedrører et allerede udløbet skatteår.

Stk. 3. Såfremt tjenesten om bord ophører inden 6 måneder efter dens påbegyndelse, genindtræder betalingspligten med hensyn til de beløb af skat og folkepensionsbidrag, for hvilke den er ophørt i medfør af bestem-

melserne i stk. 1 og stk. 2, og såfremt et nyt skatteår er begyndt at løbe, beregnes der for dette skat og folkepensionsbidrag efter de almindelige regler. Den udredede sømandsskat anvendes i disse tilfælde til hel eller delvis dækning af beløb, der herefter påhviler den pågældende som skat og folkepensionsbidrag.

§ 14.

Stk. 1. For skatteår, som begynder at løbe, efter at sømanden har tiltrådt tjeneste om bord, medtages han ved skatteansættelsen i land i overensstemmelse med lovgivningens almindelige regler, og der beregnes, såfremt den bevarede indtægt i land i indkomståret har udgjort over 300 kr., indkomstskat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter, samt folkepensionsbidrag i overensstemmelse med reglerne i § 15 eller § 16.

Stk. 2. Den skattepligtige indkomst vil være at opgøre som summen af sømandens samlede indtægt om bord, jfr. §§ 4-6, og i land, uanset om indtægten i land er erhvervet i tiden før eller efter, at tjenesten om bord er tiltrådt. Heri fradrages samtlige i indkomståret erlagte forfaldne personlige skatter, herunder sømandsskat, samt folkepensionsbidrag.

§ 15.

Stk. 1. For skatteår, hvor sømanden i indkomståret har haft indtægter i land, som er bortfaldet ved tiltrædelsen af tjeneste om bord, og tillige har haft bevarede indtægter i land til et beløb af over 300 kr., foretages der i overensstemmelse med reglerne i § 13, stk. 2 c særskilt opgørelse af denne sidste indkomst. Det på denne indkomst faldende skattefradrag beregnes som en så stor del af de i indkomståret erlagte forfaldne personlige indkomstskatter samt folkepensionsbidrag, som svarer til forholdet mellem den i indkomståret hafte bevarede indtægt i land og den samlede indtægt i land uden fradrag af skat eller folkepensionsbidrag. Hertil lægges eventuel erlagt forfalden formueskat. Udredet sømandsskat kan ikke fradrages ved denne opgørelse.

Stk. 2. Ved beregningen af den indkomstskat og det folkepensionsbidrag, som herefter påhviler den bevarede indkomst i land, foretages der først en beregning af indkomstskatten og folkepensionsbidraget

af den i § 14, stk. 2, nævnte samlede skattepligtige indkomst. Herefter fradrages den indkomstskat og det folkepensionsbidrag, som ville falde på den nævnte samlede indkomst reduceret med den i stk. 1 opgjorte indkomst. Det således udfundne beløb udgør indkomstskatten og folkepensionsbidraget af indtægten i land.

§ 16.

Stk. 1. For skatteår, hvor sømanden i indkomståret ikke har haft indtægter i land, som er bortfaldet ved tiltrædelsen af tjeneste om bord, men har haft bevarede indtægter i land til et beløb af over 300 kr. foretages der i overensstemmelse med reglerne i § 13, stk. 2 c særskilt opgørelse af den bevarede indkomst. Erlagte forfaldne personlige skatter og folkepensionsbidrag fradrages i denne efter de almindelige regler. Udredet sømandsskat kan ikke fradrages ved denne opgørelse.

Stk. 2. Ved beregningen af den indkomstskat og det folkepensionsbidrag, som heretter påhviler indkomsten i land, finder § 15, stk. 2 tilsvarende anvendelse.

§ 17.

Stk. 1. Sømanden er forpligtet til at indsende selvangivelse i overensstemmelse med reglerne om selvangivelse af indkomst og formue m. v., såfremt han ved udgangen af indkomståret ejer aktiver til et samlet beløb af 10 000 kr. eller derover eller i indkomståret

har drevet virksomhed, for hvilken der er foreskrevet bogførings- og/eller regnskabspligt,

har været ejer eller bruger af fast ejendom,

har haft indtægt i land til et beløb af over 300 kr.,

har haft indtægt om bord udbetalt af andre end rederiet eller anden arbejdsgiver eller

har fået fradrag i indtægten om bord i medfør af § 5, stk. 3.

Stk. 2. I andre tilfælde skal sømanden under ansvar efter bestemmelserne i den gældende lovgivning om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen m. m. indsende en erklæring affattet i en af finansministeren foreskreven form om, at han ikke omfattes af selvangivelsespligten.

§ 18.

Stk. 1. Når en sømand, der har haft tjeneste om bord i mindst 6 måneder, jfr. § 13, stk. 3, ophører med at have indtægt om bord, skal han betale sædvanlig indkomstskat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter, samt folkepensionsbidrag efter de almindelige for personer i vedkommende kommune gældende regler. Betalingspligten indtræder fra og med den første opkrævningstermin, hvis sidste rettidige indbetalingsdag falder efter udløbet af den måned, i hvilken tjenesten om bord er ophørt.

Stk. 2. Til brug ved beregningen af skat og folkepensionsbidrag foretages der i overensstemmelse med reglerne om beskatningen af tilflyttere fra udlandet en ansættelse af størrelsen af den indtægt, som for tiden fra den 1. i den måned, hvori pligt til at betale indkomstskat samt folkepensionsbidrag indtræder, og indtil skatteårets udløb træder i stedet for indtægten om bord. Ved denne ansættelse ydes der et beregnet fradrag for skat og folkepensionsbidrag i overensstemmelse med det nedenfor i stk. 4 bestemte. Såfremt den pågældende i medfør af bestemmelserne i stk. 1 tillige skal erlægge skat og folkepensionsbidrag til terminer, der vedrører et allerede udløbet skatteår, lægges ansættelsen for det løbende skatteår også til grund herfor. Eventuelt foretagen ansættelse af indtægt og formue i land for de nævnte skatteår ændres ikke.

Stk. 3. Ved ansættelsen for det efterfølgende skatteår forholdes der, for så vidt angår den indtægt, der er trådt i stedet for indtægten om bord, efter reglerne om beskatningen af tilflyttere fra udlandet for det efter den første ansættelse følgende skatteår. Ved denne ansættelse ydes der et beregnet fradrag for skat og folkepensionsbidrag i overensstemmelse med det nedenfor i stk. 4 bestemte. Den således udfundne indkomst forhøjes med den i indkomståret erhvervede indtægt i land, som ikke har været bortfaldet under tjenesten om bord. I denne fradrages de i indkomståret i land erlagte forfaldne personlige skatter og folkepensionsbidrag, bortset fra skat og folkepensionsbidrag erlagt i medfør af de ovenfor i stk. 2 omhandlede særlige ansættelser. I tilfælde, hvor der i indkomståret er erlagt skat og folkepensionsbidrag før tiltrædelsen

af tjenesten om bord, reduceres skattefradraget i overensstemmelse med principperne i § 13, stk. 2.

Stk. 4. I de ovenfor i stk. 2 og stk. 3 omhandlede ansættelser vedrørende indtægt, der træder i stedet for bortfalden indtægt om bord, ydes der er beregnet fradrag for skat og folkepensionsbidrag svarende til, hvad der ville have været at erlægge som sømandsskat ved anvendelsen af de i § 9 indeholdte skalaer.

Stk. 5. De i lovgivningen indeholdte regler om regulering af ansættelser vedrørende tilflyttere fra udlandet, hvis anslåede indtægter afviger fra de virkelige indtægter, finder tilsvarende anvendelse på de i det foregående omhandlede ansættelser.

Stk. 6. Den i stk. 2 omhandlede ansættelse kan undlades i et tidsrum af indtil 90 dage, såfremt ophøret af indtægten om bord er begrundet i arbejdsløshed eller sygdom, og der herunder i stedet ikke oppebæres andet end vedtægtsmæssig understøttelse fra en statsanerkendt arbejdsløhedskasse eller anden understøttelse, der ikke overstiger de i lovebekendtgørelse nr. 198 af 12. april 1949 om forsikring mod følger af ulykkestilfælde omhandlede dagpenge. Ved indtræden af arbejdsløshed eller sygdom medregnes tidligere arbejdsløsheds- og sygdomsperioder, såfremt sømanden ikke forud for den sidste periodes indtræden i mindst 30 dage uden afbrydelse har haft indtægt om bord.

Kapitel III.

Sømandsskat for andre sømænd.

§ 19.

Stk. 1. Sømandsskat i henhold til dette kapitel svares af enhver sømand, som gør tjeneste om bord på dansk skib i udenrigsfart eller nærfart, og som ikke omfattes af bestemmelserne i kapitel II.

Stk. 2. Finansministeren kan bestemme, at sømandsskat ikke skal erlægges af en sømand, der for hustru eller hjemmевærende børn opretholder egen husstand i et land, hvor han er undergivet beskatning efter reglerne for der bosatte personer.

§ 20.

Stk. 1. Enhver af reglerne i nærværende

kapitel omfattet sømand svarer sømandsskat med 15 pct. af sin kontante indtægt om bord uden fradrag af nogen art.

Stk. 2. Beregningen af sømandsskatten foretages af skibets fører på rederiets vegne og finder sted ved hver måneds udgang eller, såfremt sømanden afsmønstrer i løbet af en kalendermåned, ved afmønstringen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 4, stk. 1 og stk. 4, §§ 10, stk. 2, 11 og 12, samt kapitlerne IV og V, finder tilsvarende anvendelse på sømandsskat i henhold til dette kapitel.

Kapitel IV.

Om ansvaret for sømandsskattens erlæggelse m. v.

§ 21.

Stk. 1. Den sømand, der har betalt for lidt sømandsskat, er pligtig at efterbetale det manglende beløb. Efterbetalingen sker så vidt muligt ved tilbageholdelse i indtægten om bord. Inddrivelse kan endvidere ske i overensstemmelse med lovgivningens almindelige regler om inddrivelse af skyldige skatter.

Stk. 2. Personlige skatter og folkepensionsbidrag af indtægt og/eller formue i land kan, mens sømanden har indtægt om bord, ikke inddrives ved tilbageholdelse i indtægten om bord med beløb, der sammenlagt med sømandsskattens beløb overskrider de i lovgivningen fastsatte grænser for inddrivelse af skat ved løntilbageholdelse.

F. t. l. om sømandsskat.

§ 22.

Stk. 1. Ved beregning, tilbageholdelse og indbetaling af for lave sømandsskattebeløb er rederiet over for statskassen ansvarligt for betaling af det manglende beløb, medmindre rederiet godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed fra dets side ved iagttagelsen af bestemmelserne i denne lov. Udbetaling af forskud fritager ikke rederiet for hæftelse for sømandsskattens beløb. Såfremt sømanden er ansat hos en anden arbejdsgiver end rederiet, er denne arbejdsgiver på tilsvarende måde ansvarlig for tilbageholdelse og indbetaling af sømandsskattens beløb.

Stk. 2. Sker indbetaling af sømandsskat til statskassen senere end to måneder efter udløbet af vedkommende lønningsmåned, skal rederiet tilsvare renter fra udløbet af lønningsmåneden at regne og for hver påbegyndt måned med den rentesats, som gælder ved for sen indbetaling af statskat.

Stk. 3. Rederiet eller anden arbejdsgiver hæfter over for statskassen for de tilbageholdte sømandsskattebeløb, og staten har for sit krav fortrinsret på samme måde som for forfalden skat, ligesom kravet kan indrives ved udpantning hos rederiet eller arbejdsgiveren efter de for udpantning af skatter gældende regler.

§ 23.

Stk. 1. Der påhviler den reder eller skibsfører, som undlader at opfylde de ham påhvilende pligter med hensyn til beregning, tilbageholdelse eller indbetaling af sømandsskat samt indberetning om stedfundne på- eller afmønstringer, bødeansvar. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf. Sker undladelsen forsætligt eller af grov

uagtsomhed, kan der pålægges den ansvarlige straf af bøde efter straffelovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Er sømanden ansat hos en anden arbejdsgiver end rederiet, finder bestemmelsen i stk. 1 tilsvarende anvendelse på denne.

Stk. 3. De i lovgivningen indeholdte regler om straf for urigtig selvangivelse m. v. finder tilsvarende anvendelse på oplysninger, der afgives til brug ved beregningen af sømandsskat. Det samme gælder, hvor en sømand, der har opnået fradrag i indtægten om bord i medfør af § 5, stk. 3, undlader at oplyse, at de nævnte udgifter er nedsat med mindst 100 kr. eller helt bortfaldet. I tilfælde, hvor bøder efter de nævnte regler ikendes af finansministeren, sker indstilling herom fra det i § 26 omhandlede nævn. Bøder, der ikendes en sømand, kan tilbageholdes i indtægten om bord.

§ 24.

Rederiet eller arbejdsgiveren er forpligtede til efter begæring at give sømandsskattekontoret adgang til at gennemgå foreliggende regnskabsmateriale af hensyn til kontrol med sømandsskattens rigtige beregning, tilbageholdelse og afregning. Denne forpligtelse kan om fornødent gennemtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af sømandsskattekontoret under rekurs til finansministeren.

§ 25.

Har rederiet, arbejdsgiveren eller sømanden betalt for meget sømandsskat, tilbagebetales det for meget erlagte beløb med renter. Rentegodtgørelse ydes som ved tilbagebetaling af for meget erlagt statskat.

Kapitel V.

Forskellige bestemmelser.

§ 26.

Stk. 1. Til varetagelse af de i denne lov omhandlede opgaver oprettes der et sømandsskattekontor.

Stk. 2. Der oprettes et sømandsskatte-nævn bestående af 5 medlemmer, som ud-nævnes af finansministeren, der tillige be-

stemmer, hvilket af medlemmerne der skal være formand for nævnet. Af medlemmerne skal et repræsentere rederne og et de søfarendes organisationer. Nævnets medlemmer lønnes med et honorar. Finansministeren fastsætter nævnets forretningsorden.

Stk. 3. Der føres i sømandsskattekontoret

et særligt register over de sømandsskattepligtige (sømandsskatregisteret), hvortil rederierne i forbindelse med indsendelsen af afregningslisterne skal meddele oplysning om de i månedens løb stedfundne på- og afmønstringer.

§ 27.

Stk. 1. Sømandsskattekontoret træffer afgørelse i spørgsmål vedrørende beregning, tilbageholdelse og afregning af sømandsskat. Sømandsskattekontorets afgørelse af spørgsmål om, hvorvidt en sømand opfylder betingelserne for at omfattes af bestemmelserne i kapitel II eller kapitel III, kan inden for en frist af 3 måneder regnet fra afgørelsens dato af sømanden indbringes for Landskatteretten.

Stk. 2. Klagefristen vedrørende de af de skattelignende myndigheder truffene afgørelser, for så vidt angår de i denne lov omhandlede ansættelser og skatteberegninger i land, er bortset fra de i § 18 omhandlede tilfælde 3 måneder regnet fra afgørelsens dato.

§ 28.

Stk. 1. Af den i henhold til kapitel II tilbageholdte sømandsskat af her i landet fuldt skattepligtige sømænd afgives efter reglerne i stk. 2 og stk. 3 en andel til den kommune, hvis ligningsmyndighed det efter bestemmelserne i § 8 har påhvilet at afgive indstilling om udstedelse af skattekort for det pågældende lønningsår. For sømænd, der er medlemmer af folkekirken, påhviler det kommunen af de modtagne beløb som kirkelige afgifter at afregne en andel, hvis størrelse bestemmes af det indbyrdes forhold mellem de beløb, der i kommunen i det skatteår, hvori afregningen af sømandsskatten finder sted, jfr. stk. 2, er udskrevet som henholdsvis kirkelige afgifter og opholdscommuneskat. For sømænd, der ikke er medlemmer af folkekirken, vil tilsvarende andele af de af kommunen modtagne beløb være at udbetale til de pågældende.

Stk. 2. Afregning med kommunerne af de til sømandsskattekontoret indkomne beløb finder sted pr. 15. marts, 15. juni, 15. september og 15. december, således at hver afregning omfatter de i de sidste tre kalendermåneder forud for afregningsmåneden til sømandsskattekontoret indgåede beløb.

Stk. 3. Kommunens andel af sømandsskatten skal for den enkelte sømands vedkommende udgøre 50 pct. af den del af det af afregningen omfattede beløb, der ikke overstiger 1 000 kr., og 20 pct. af det overstigende beløb.

Stk. 4. Af den i henhold til kapitel II tilbageholdte sømandsskat af her i landet fuldt skattepligtige personer betragtes et beløb svarende til 3 pct. som folkepensionsbidrag.

§ 29.

Stk. 1. Finansministeren kan efter indstilling fra sømandsskattenævnet tillade, at den, der svarer sømandsskat, når skibet er i fart, også svarer sømandsskat i den tid, skibet på grund af bygning, reparation eller midlertidig oplægning ligger ved land.

Stk. 2. På begæring af vedkommende rederi kan finansministeren efter indstilling fra sømandsskattenævnet tillade, at sømandsskat erlægges af sømænd om bord på skibe på 150 brt. eller derunder. Sådantilladelse skal navnlig kunne gives, såfremt samme rederi ejer skibe både over og under den nævnte tonnagegrænse.

Stk. 3. Såfremt en sømand i et indkomstår har haft underskud ved virksomhed i land, jfr. § 5, stk. 2, til et beløb af over 300 kr., kan finansministeren bevilge lempelse af den udrede sømandsskat.

§ 30.

Stk. 1. De i lovgivningen om indkomst- og formueskat til stat og kommune indeholdte regler finder anvendelse på sømandsskatten med de ændringer eller tilføjelser, der følger af nærværende lov.

Stk. 2. De særlige opgaver, som i medfør af bestemmelserne i nærværende lov er henlagt til skatterådene og de kommunale ligningsmyndigheder, varetages i København og Frederiksberg kommuner af vedkommende skattedirektorat.

§ 31.

§ 2, nr. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten affattes således:

„1. Enhver person, der er bosat her i landet (jfr. § 3, nr. 3). Det samme gælder enhver dansk statsborger, der uden at være

bosat her i landet gør tjeneste om bord på et skib med hjemsted her, med mindre han godtgør, at han har bopæl i udlandet, eller at han aldrig har haft bopæl her i landet; udenlandsk statsborger, der inden sin tjeneste om bord senest har været fuldt skattepligtig her i landet, sidestilles i denne forbindelse med dansk statsborger.“

§ 32.

Stk. 1. Finansministeren bemyndiges til at træffe bestemmelse om, i hvilket omfang reglerne i §§ 13-18 skal finde anvendelse, hvor her i landet fuldt skattepligtige sømænd

gør tjeneste på andet nordisk skib end dansk skib.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af denne lov og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne udgifter.

Stk. 3. Opkrævningen af sømandsskatten påbegyndes til et tidspunkt, som finansministeren bestemmer. Når opkrævning af sømandsskat påbegyndes, finder bestemmelserne i § 13 tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Denne lov finder ikke anvendelse om bord på skibe registreret på Færøerne eller med hjemsted i Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med det udkast, som er udarbejdet af det udvalg, som i 1956 blev nedsat af finansministeren med den opgave at undersøge de praktiske muligheder for at indføre en særlig sømandsskat i Danmark. For de synspunkter, som danner grundlaget for udvalgets indstilling, er der redegjort i den af udvalget i oktober måned 1957 afgivne betænkning, og der kan derfor i det hele henvises til denne betænkning.

Lovforslaget betegner en nydannelse inden for den danske indkomstbeskatnings område. For første gang foreslås det her i landet, at man, ganske vist på et begrænset område, forlader det nugældende opkrævningssystem, hvorefter skatten først betales en rum tid efter indkomstens erhvervelse, og går over til at opkræve skatten i umiddelbar forbindelse med erhvervelsen af den pågældende indkomst, eller, som det udtrykkes, at tage skatten ved kilden. Som forslaget er opbygget, bliver denne kildeskat definitiv, således at den ikke skal reguleres efter indkomstårets udløb. Herved adskiller den sig fra den almindelige skat ved kilden, som kendes i de øvrige nordiske lande, og som er en foreløbig skat, i hvilken der senere sker regulering på grundlag af en efter indkomstårets udløb indgivet selvangivelse og foretaget skatteansættelse; men den ligger på linje med den sømandsbeskatning, som kendes i Norge, og med de synspunkter, som er fremført fra finsk og svensk side vedrørende en eventuel sømandsbeskatning i disse lande.

Som en følge af sømandsskattens fra den almindelige beskatningsform afvigende karakter vil det såvel for sømændene som for skattemyndighederne være

forbundet med et ikke ganske ringe besvær, hver gang den pågældende skal overgå fra beskatning efter det ene system til beskatning efter det andet. Det bliver derfor af betydning at foretage en sådan afgrænsning af sømandsskattens område, at den kreds af skatteydere, som ordningen skal gælde for, bliver så stabil som muligt, således at tilgangen til og afgang fra kredsen bliver mindst mulig. De ønsker, som er fremført fra sømændenes side om en særlig sømandsskat, indebærer som en væsentlig bestanddel også ønsket om, at der ved fastsættelsen af sømandsskattens niveau tages hensyn til de særlige forhold, hvorunder sømændene lever og arbejder. Disse særlige forhold kan imidlertid kun med særlig vægt anføres for de sømænds vedkommende, som arbejder i sejlads, som i væsentligt omfang afskærer dem fra at opholde sig i Danmark, d. v. s. sejlads, som i det væsentlige finder sted mellem udenlandske havne eller mellem fjerne udenlandske havne og danske havne. En nærmere definition af denne fart, som foreslås betegnet som udenrigsfart, er optaget i lovforslaget. Skulle sømandsskatten alene omfatte udenrigsfarten, ville der imidlertid, da der hyppigt sker forflytninger fra denne fart til sejlads, der i overvejende grad finder sted i farvande omkring Danmark, eller omvendt, opstå mange tilfælde af overgang fra det ene beskatningssystem til det andet. For at undgå de heraf følgende, oven for berørte vanskeligheder har man foreslået, at sømandsskat også skal svares af sømænd, der er beskæftiget i, hvad der foreslås betegnet som nærfart, d. v. s. sejlads inden for et i loven nærmere angivet område omkring Danmark, bortset fra fart, som er positivt undtaget i loven, som f. eks. havnefart og

færgesfart. Når sømandsskatten således skal svares også ved sejlads i danske farvande, må sømandsskattens niveau fastsættes således, at det som helhed taget ret nøje kommer til at svare til det almindelige niveau for den samlede indkomstbeskatning til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter, samt folkepensionsbidrag. Dette udelukker ikke, at der også for sømænd i nærfart kan være visse fordele ved at blive inddraget under ordningen, fordele, som ikke alene ligger i, at skatten betales ved kilden, men som også følger af de regler, efter hvilke sømandsskatten af praktiske grunde er opbygget. Det særlige hensyn, som bør tages til sømænd, som sejler i udenrigsfart, er efter forslaget tilgodeset gennem indrømmelse af et særligt fradrag for disse sømænd.

Sømandsskatten, der skal omfatte både skat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter, samt folkepensionsbidrag, foreslås opkrævet i et samlet beløb og efter satser, hvis størrelse er uafhængig af, i hvilken kommune den pågældende sømand hører hjemme. Denne fremgangsmåde er dels praktisk betonet, dels bestemt af ønsket om, at sømænd, der tjenstgør på samme skib, skal svare samme skat. Fordelingen af, hvad der skal anses for kommuneskat, kirkelige afgifter samt folkepensionsbidrag, foreslås ligeledes foretaget efter enkle og skematiske regler. Medens sømandsskatten foreslås beregnet som en ligevægtsskat, vil der ved den skatteansættelse, som efter forslaget fremdeles skal finde sted i land, bl. a. for at fastlægge beskatningsniveauet for sømandens eventuelle indtægt i land og for at fastlægge hans skattepligtige indkomst til brug ved beregningen af børnetilskud, ske fradrag for den i indkomståret erlagte sømandsskat.

Der er ikke i forslaget indeholdt nogen begunstigeelse ved opgørelsen af den skattepligtige sømandsindkomst, i forslaget betegnet som indtægt om bord, udover hvad der følger af det tidligere anførte om, at der indrømmes et særligt fradrag for sømænd, der sejler i udenrigsfart. Man har således opretholdt skattepligten ikke alene vedrørende de forskellige kontante lønningsdele, hvoraf indtægten om bord kan være sammensat, men også vedrørende kostværdien om bord, og er herved på linje med, hvad der under sømandsskatteudvalgets arbejde er blevet fremført fra finsk og svensk side. Kostværdien vil imidlertid blive indregnet i de tabeller, som agtes udarbejdet, således at der ikke vil opstå noget praktisk problem for skibsføreren, idet sømandsskatten udfindes direkte på grundlag af kontantlønnen.

Når sømandsskatten skal være definitiv, må der ved udfindelsen af indkomsten om bord være adgang til at foretage de samme udgiftsfradrag som ved op-

gørelsen af den skattepligtige indkomst i land. Dette gælder i særlig grad i de mange tilfælde, hvor sømandsindtægten er sømandens eneste indkomstkilde. Hvis sømanden har indtægt i land, f. eks. indtægt af fast ejendom, vil det dog være naturligt at henføre de dertil knyttede udgifter til indtægten i land. Det foreslås, at der gives adgang til i indtægten om bord at fradrage ikke alene udgifter, som har tilknytning til erhvervelsen af indtægten om bord, men under visse betingelser også udgifter, som ikke har relation til nogen bestemt indtægtskilde, f. eks. renter af løs gæld, underholdsbidrag til frasepareret eller fraskilt ægtefælle, samt forsikringsudgifter. Vedrørende de udgifter, som er forbundet med erhvervelsen af indtægten om bord, samt enkelte andre udgiftsposter foreslås dog af praktiske grunde en meget betydningsfuld forenkling, idet de foreliggende oplysninger peger i retning af, at der inden for disse udgiftskategorier består en betydelig ensartethed med hensyn til udgifternes størrelse. Herunder henhører de udgifter, som omfattes af de almindelige regler for lønmodtagerfradrag, og sømændenes udgifter til egen arbejdsløshedsforsikring, til invalidepension i henhold til folkeforsikringsloven, til de forsikringer, for hvilke udgifterne kan fratrækkes inden for et beløb af 600 kr., bl. a. sygeforsikring, samt til kontingenter til faglige sammenslutninger. Når alle disse udgiftsposter tages under ét, må det efter de for tiden rådende forhold formodes, at de normalt ikke vil overstige 1 200 kr. årligt, og det foreslås, at der til afløsning af de individuelle fradrag indføres et standardfradrag af den angivne størrelse. Dette standardfradrag, foreslås indarbejdet i tabellerne for sømandsskat, og det reguleres ikke, selv om sømandens virkelige udgifter inden for det område, som dækkes af fradraget, afviger fra det forudsatte standardbeløb. Andre mere individuelt betonedede udgiftsfradrag, som f. eks. renter af løs gæld, kan under visse betingelser fratrækkes i indtægten om bord med de beløb, som fastsættes af de skatteliggende myndigheder i hvert enkelt tilfælde. Udgifter, der er forbundet med erhvervelse af indtægt i land, bør som ovenfor nævnt ikke kunne fradrages i indtægten om bord, men det foreslås dog, at der åbnes en vis adgang til lempelse af sømandsbeskatningen, såfremt der fremkommer et underskud i land.

Princippet om, at sømænd, der arbejder på samme skib, skal svare skat efter samme regler, fører til en udvidelse af de hidtil gældende regler om, hvem der skal anses for skattepligtig her i landet. De sømænd, der er bosat eller har haft fast ophold her i landet, bør undergives en beskatning, hvorved der tages hensyn til deres forsørgforhold m. v.; med denne

kategori af sømænd foreslås sidestillet sømænd af dansk nationalitet, så længe de ikke kan dokumentere, at de har taget bopæl eller fast ophold i udlandet. Der indføres herved fuld skattepligt her i landet for danske ugifte sømænd, som ikke har taget bopæl eller fast ophold i udlandet. Andre sømænd, for hvilke oplysninger om deres forsørgerforhold m. v. vanskeligt kan fremskaffes, bør undergives en mere summarisk beskatningsmetode. Efter de forhandlinger, som under udvalgets arbejde har fundet sted med repræsentanter for de øvrige nordiske lande, bør der dog også ved beskatningen af sømænd, som er hjemmehørende i disse lande, tages hensyn til de pågældendes forsørgerforhold, og det samme gælder sømænd, der er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland. Det foreslås derfor, at der tilvejebringes lovhjælp for at undergive disse sømænd sådan beskatning af deres indtægt om bord på dansk skib.

Efter det tidligere anførte må sømandsskattens niveau fastlægges således, at skatten på indtægten om bord stort set kommer til at svare til det almindelige niveau for den samlede indkomstbeskatning til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter samt folkepensionsbidrag. Udgangspunktet for beregningen af sømandsskattens størrelse må derfor være den samlede indkomstskat m. v., som påhviler en årsindkomst i land, med en progression, der tilnærmelsesvis svarer til den ved beskatningen i land fastsatte. Da sømandsskatten skal være en definitiv kildeskat, må det herefter fastlægges, hvor stor en del af årsskatten der skal opkræves ved den månedlige afregning, som er den almindelige inden for søfarten. Herved gør der sig det særlige forhold gældende, at der inden for sømændenes kredse er en vis tendens til, at årsindtægten indtjenes over en periode, der er kortere end et år, bl. a. som følge af arbejdsløshed eller ferie uden indtægt om bord. I lighed med den i Norge gældende ordning foreslås det derfor, at der af den efter foranstående udregnede årsskat svares $\frac{1}{10}$ hver måned, idet der gås ud fra en gennemsnitlig beskæftigelsesperiode på 10 måneder i løbet af et år. Såfremt sømanden faktisk har beskæftigelse i et kortere tidsrum end 10 måneder, vil hans indtægt, alt andet lige, herefter blive beskattet med en lidt højere procentsats, end hvis han havde haft beskæftigelse hele året, medens omvendt sømandsskatten svares på et lidt lavere progressionsstrin, end hvad der ville svare til årsindtægten, såfremt sømanden har beskæftigelse i alle årets tolv måneder. I samme retning virker i øvrigt det forhold, at de fradrag, som ydes i indkomsten, ligeledes er fastsat ud fra den forudsætning, at indtægten indtjenes over en 10 måneders periode.

Vedrørende den tekniske gennemførelse af sø-

mandsbeskatningen skal her blot bemærkes, at der for hver her i landet hjemmehørende og dermed sidestillet sømand skal udfærdiges et særligt sømandsskattekort, på grundlag af hvilket skibets fører skal foretage tilbageholdelsen. De tilbageholdte beløb skal efter hver måned udløb gennem rederiet afregnes til en central myndighed, i forslaget betegnet som sømandsskattekontoret, der foreslås oprettet til varetagelse af de i loven omhandlede opgaver, og hvortil foreslås knyttet et nævn, i hvilket rederne og de søfarendes organisationer skal være repræsenteret.

Til de teknisk-administrative problemer hører også fremgangsmåden ved sømandsbeskatningens indpasning i det almindelige beskatningssystem her i landet. Disse problemer antager ganske særlige dimensioner som følge af forskellen mellem en kildeskatning og vort almindelige beskatningssystem og som følge af skattefradragsretten. De på dette område foreslåede regler er derfor ret komplicerede, selv om man har bestræbt sig for at forenkle dem i videst muligt omfang.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 1.

Bestemmelsen angiver grundprincipperne i sømandsskatteordningen. Sømandsskattens karakter af en kildeskat fremgår af, at sømandsskatten skal beregnes af og opkræves ved tilbageholdelse i indtægten om bord. At denne kildeskat er definitiv, følger af, at den for sømandsindtægts vedkommende skal træde i stedet for indkomstskat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter samt folkepensionsbidrag, sammenholdt med, at det ikke i lovforslaget i øvrigt er foreskrevet, at sømandsskatten senere skal reguleres.

At sømandsskatten er definitiv, udelukker ikke, at der, såfremt den pågældende sømand har bevaret indtægt i land, ved beskatningen af denne indtægt tages hensyn til den erhvervede indtægt om bord, jfr. reglerne i forslagens §§ 15 og 16.

Såfremt sømanden er skattepligtig her i landet efter lovgivningens almindelige regler for fuld skattepligt, således som disse ændres ved forslagens § 31, træder skatten af sømandsindtægten som nævnt i stedet for den almindelige indkomstbeskatning m. v. Af bestemmelsen herom følger, at adgangen til at ansætte søfolk, der har ansættelse på skibe, der har hjemsted her i landet og sejler i stadig fart mellem dansk havn og udlandet, til at svare erhvervsskat til den kommune, hvor vedkommende havn er beliggende, jfr. kommuneskattelovens § 18, stk. 1, sammenholdt med stk. 2, bortfalder. For andre sømands

vedkommende, altså navnlig udlændinge, bliver sømandsskatten en selvstændig beskatning, begrundet ved indkomstens erhvervelse fra tjeneste om bord på dansk skib.

Bestemmelserne i § 21 i sømandsloven (lov nr. 229 af 7. juni 1952) om, hvad der kan modregnes eller tilbageholdes i hyren, må, såfremt nærværende lovforslag gennemføres, undergives de deraf følgende modifikationer.

Sømandsskatten tilsigter at skulle dække den på sømandsindkomsten faldende indkomstskat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter samt folkepensionsbidrag, men ikke andre ydelser, selv om disse beregnes på grundlag af den skattepligtige indkomst. Såfremt der på tidspunktet for påbegyndelsen af opkrævningen af sømandsskat, jfr. § 32, stk. 3, opkræves ydelser til stabiliseringslån, jfr. lov nr. 197 af 6. juli 1957, omfattes sådanne ydelser således ikke af sømandsskatteoven.

Til § 2.

I denne bestemmelse defineres en række begreber, som udgør væsentlige elementer i sømandsskatteordningen.

Under § 2, nr. 1, foretages afgrænsningen af, hvilke skibe der falder ind under sømandsskatteordningen.

Når det fastsættes, at ordningen skal omfatte skib, der er registreret med hjemsted her i landet, må det dog bemærkes, at der foretages en begrænsning heri ved forslaget § 32, stk. 4, hvorefter loven ikke finder anvendelse på skibe, der er registreret på Færøerne eller med hjemsted i Grønland.

Tonnagegrænsen foreslås sat således, at skibe på 150 brt eller derunder holdes uden for sømandsskatteordningen. Denne grænse er fastsat efter ønske fra repræsentanter for ejerne af de mindre skibe og er motiveret i, at disse skibe ofte føres af rederen selv, bistået af en enkelt eller få medhjælpere, hvis aflønning kan være fastsat på særlig måde. Ved forslaget § 29, stk. 2, er der dog tillagt finansministeren bemyndigelse til at dispensere fra denne tonnagegrænse efter begæring af vedkommende rederi, således at også skibe, der ligger under tonnagegrænsen, kan tillades inddraget under sømandsskatteordningen.

I kravet om, at skibet udelukkende skal anvendes til erhvervsmaessig befordring af personer eller gods, ligger, at f. eks. skibe, der helt eller delvis anvendes til lystsejlad, fiskeri, sandpumpning, stenfiskeri, opmudring eller militære formål, falder uden for ordningen. Derimod er bjærgningsfartøjer udtrykkeligt nævnt som faldende ind under ordningen.

Bestemmelsen i sidste punktum tager sigte på de

tilfælde, hvor et dansk rederi overtager et med hjemsted i udlandet — hvorunder i denne forbindelse foreslås medtaget Færøerne og Grønland — registreret skib til befragtning og selv indsætter besætning (overtagelse på såkaldt „bare-boat“ basis). Anvendelsen af ordet „rederi“ i bestemmelsens slutning udelukker ikke, at skibe, der chartres på „bare-boat“ basis af anden virksomhed end egentlige rederier, f. eks. af staten, omfattes af sømandsskatteordningen.

Under § 2, nr. 2 fastsættes det, at som sømand skal enhver person anses, der er ansat til tjeneste om bord på dansk skib. Heri ligger modsætningsvis, at ordningen ikke skal omfatte passagerer eller personer, der udøver selvstændigt erhverv om bord på skibet, herunder f. eks. hovmestre, der har kosten om bord på skibet i entreprise.

Sømandsskatten skal svares af „enhver“ person, altså både af danske og udenlandske statsborgere, idet den pågældendes domicil, subsidiært hans statsborgerforhold, dog får betydning ved afgrænsningen af, om han falder ind under kapitel II om sømandsskat af her i landet hjemmehørende og dermed sidestillede sømænd eller kapitel III om sømandsskat for sømænd, der ikke omfattes af kapitel II.

Så længe sømanden „er ansat til tjeneste om bord“, falder han ind under sømandsskatteordningen. Sømandsskat skal altså svares også af den indtægt, som sømanden modtager fra rederiet under midlertidigt ophold i land, f. eks. på grund af forflyttelse til andet skib, jfr. i øvrigt nærmere § 2, nr. 5, sidste punktum, og bemærkningerne dertil. Om de særlige tilfælde, hvor en sømand gør tjeneste ved et skib, der på grund af bygning, reparation eller midlertidig oplægning ligger ved land, henvises til bemærkningerne til § 29, stk. 1.

For de tilfælde, hvor tjenesten om bord afbrydes som følge af sygdom eller arbejdsløshed, er der givet særlige regler i forslaget § 18, stk. 6.

Under § 2, nr. 3 foretages afgrænsningen af, hvilken fart der skal falde ind under begrebet udenrigsfart. Søfartskommissionen af 1947 har i sit forslag til lov om danske skibes bemanning og om sønæringsbevis sondret mellem en række farter, således kystfart, indskrænket fart, nordeuropæisk fart og europæisk fart. På baggrund heraf foreslås i relation til sømandsskatten under udenrigsfart henregnet al anden fart, end hvad der i søfartskommissionens lovforslag betegnes som indskrænket fart og kystfart. Efter henstilling fra de søfarendes organisationer har man dog i Østersøen anvendt grænsen for kystfart ved breddeparallel 58° nord som skillelinje. Herefter vil al fart på Finland og fart på

alle svenske havne i den botniske bugt og i Østersøen indtil et stykke syd for Stockholm også blive henregnet under udenrigsfart.

I ordet „overvejende“ ligger, at det forhold, at et skib, der sædvanligvis sejler inden for området, måtte foretage en enkelt tur i udenrigsfart, ikke bringer det ind under den for denne foreslåede ordning, ligesom det heller ikke skal udelukke et skib, der sædvanligvis går i udenrigsfart, fra at forblive under den herfor gældende ordning, selv om skibet i kortere tid ikke går i udenrigsfart.

Med egentlig fart sidestilles bjærgningsvirksomhed, der i det væsentlige udføres uden for det nævnte område omkring Danmark. Herunder må under tilsvarende betingelser også falde bugsering.

Området er geografisk bestemt ved sin beliggenhed omkring Danmark. Fart med danske skibe mellem Danmark og Færøerne, mellem Danmark og Grønland, mellem Færøerne og Grønland, samt fart i færøske eller grønlandske farvande vil herefter være udenrigsfart i lovens forstand. Efter definitionen vil undertiden meget korte farter, nemlig farter mellem havne på hver sin side af områdets grænser, omfattes af bestemmelserne for udenrigsfart. Forholdet vil næppe være særlig praktisk, og så længe de ombordværende stadig kan siges at have bevaret bopæl her i landet, vil de i hvert fald ikke have regelmæssig adgang til at overnatte i hjemmet.

Under § 2, nr. 4 fastsættes det, at sømandsskatteordningen også skal finde anvendelse på dansk skib, der sejler eller udfører bjærgningsvirksomhed inden for det under nr. 3 omhandlede område, hvilket fartsområde af praktiske grunde i forslaget betegnes som nærfart. Som det fremgår af bemærkningerne til § 9, er sømandsskattens satser fastlagt således, at sømandsskatten for nærfartens vedkommende stort set kommer til at svare til gennemsnitsskatten af en tilsvarende indkomst i land. Ved at inddrage nærfarten under sømandsskatteordningen opnås dels teknisk-administrative fordele, dels at sømændene også for dette fartsområde opnår de fordele, som ligger i sømandsskattens karakter af en definitiv kildeskat. Derimod ydes det nedslag, som skulle tage hensyn til sømændenes særlige vilkår og udgifter, alene for udenrigsfarten, jfr. § 5, stk. 4.

Det er dog ikke al fart, der finder sted inden for det nævnte område, der falder ind under begrebet nærfart. For det første må erindres den begrænsning, som ligger i lovens definition af, hvad der skal anses for dansk skib, jfr. herom bemærkningerne til § 2, nr. 1, men dernæst skal efter § 2, nr. 4, visse skibe eller farter holdes uden for begrebet. Til sådan undtaget fart foreslås henført fart med skibe og færger, der sejler i begrænsede fartsområder. Herunder er

f. eks. tænkt på statens færgefart på Storebælt og i Øresund samt ruterne Gedser-Grossenbrode og Kalundborg-Århus m. fl. samt tilsvarende private farter, jfr. nedenfor.

Hovedbegrundelsen for ikke at medtage denne fart under sømandsskatteordningen er, at de vilkår, hvorunder sømændene arbejder om bord på den undtagne fart, ikke afviger væsentligt fra de vilkår, hvorunder mange arbejder i land. Såfremt man f. eks. medtog personalet på storebæltsoverfarten under ordningen, ville meget af statsbanernes øvrige personale kunne hævde, at det også burde ind under ordningen, og herefter ville tilsvarende synspunkter kunne blive fremført af mange, der er beskæftiget inden for de private transportforetagender o. s. v. I øvrigt kan det bemærkes, at personalet på statens skibe er aflønnet på tjenestemandsvilkår eller efter særoverenskomster, og det må antages, at der ved affattelsen af disse er taget hensyn til de særlige vilkår, der her måtte gøre sig gældende, ligesom der i tilfælde af overflyttelse til tjeneste ved anden fart end den sædvanlige godtgøres udgifter hertil efter samme regler som ved udstationering af andre tjenestemænd.

Den „undtagne fart“ omfatter også private skibe og færger, der sejler i begrænsede fartsområder. Også for sømænd i disse farter er der i vidt omfang afsluttet særoverenskomster. Undtaget bør således være f. eks. en fart som Hundested-Grenå. På den anden side skulle farter som København-Århus og København-Rønne kunne falde ind under begrebet nærfart.

Endvidere foreslås det at udelukke skibe, der væsentligst sejler på indsøer, åer og fjorde. Disse skibe vil kun undtagelsesvis være på over 150 brt, men forslaget er i overensstemmelse med den norske ordning og det svenske forslag fra 1949. Det samme gælder skibe i stationær virksomhed, herunder havnefart og lign., samt skibe, som ikke har egne fremdrivningsmidler.

Det foreslås, at det overlades til finansministeren at fastsætte de nærmere regler for, hvad der skal henregnes under nærfarten, og derved at drage grænserne mellem denne af sømandsskatteordningen omfattede fart og den fart, som ikke falder ind under sømandsskatteordningen. Der skal herved især lægges vægt på, om de ombordværende sømænd regelmæssigt har adgang til overnatning i land.

I § 2, nr. 5, fastsættes, hvad der skal anses for indtægt om bord. Afgrænsningen heraf har betydning dels for udfindelsen af den indkomst, hvorfra sømandsskatten skal svares, dels for tilpasningen mellem sømandsbeskatningen og den almindelige beskatning i land.

Da sømandsindkomsten kan bestå af en række varierende lønningsdele, har man ikke i lovforslaget kunnet give nogen udtømmende opregning af, hvad der skal anses for indtægt om bord. Man har derfor med hensyn hertil holdt sig til det hævdundne indkomstbegreb.

Til indtægt om bord er således foreslået henregnet enhver skattepligtig indtægt i penge eller penges værdi, herunder hyre, lønning eller andet arbejdsvederlag, værdien af fri kost, provision, drikkepenge og lign. alt under forudsætning af, at der er tale om penge eller goder, som en sømand faktisk modtager eller kan gøre fordring på i forbindelse med sin tjeneste om bord.

Selv om sømanden som anført skal være ansat til tjeneste om bord af enten rederiet eller en arbejdsgiver, der driver næringsvirksomhed om bord, er det ikke nødvendigt, at lønnen oppebæres hos disse. Drikkepenge, der tilfalder f. eks. tjenerne eller kahytspersonale, er således at anse som indtægt om bord. Det samme gælder eventuelt om bord ansatte lægers og tandlægers honorarer fra patienter om bord under forudsætning af, at lægen eller tandlægen er ansat på sådanne vilkår, at han opfylder betingelserne for at kunne anses for sømand.

Der stilles efter det anførte ikke krav om, at udbetalingen af indtægten om bord skal ske på skibet eller kunne kræves foretaget der. Det er tilstrækkeligt, at grundlaget for kravet på indtægten er arbejde eller tjeneste om bord. Det er ikke afgørende, om beløbet rent faktisk er udbetalt sømanden, men det er tilstrækkeligt, at han har erhvervet en retskraftig fordring derpå. Løn under lov- eller kontraktmæssig ferie vil altid være indtægt om bord, hvortil også henhører feriepenge. Disse sidste beskattes i øvrigt efter gældende ret samtidig med godskrivningen af den løn, der giver ret til feriepenge. Til indtægt om bord hører også kontant godtgørelse for mistet ferie eller frihed. Hyre under midlertidigt ophold i land, f. eks. sygehyre eller hyre under skifte fra tjeneste om bord på et skib til tjeneste på et andet, foreslås ligeledes henregnet til indtægten om bord. Det forudsættes dog i disse tilfælde, at opholdet i land er rent midlertidigt, og såfremt sømanden får beskæftigelse i land, eller opholdet strækker sig ud over en vis tidsgrænse, bortfalder grundlaget for at lade sømanden forblive under sømandsskatteordningen. Det kan oplyses, at man i Norge i disse tilfælde tillader sømandsskat svaret ved indtil 3 måneders ophold i land, og en lignende frist vil det muligvis vise sig praktisk at operere med her i landet.

Betaling af bjærgeløn påhviler den, til fordel for hvem bjærgningen foretages. Selv om bjærgelønnen

normalt passerer rederiet, er det dog fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at bjærgeløn under alle omstændigheder anses for indtægt om bord, når den udbetales til en sømand.

Efter § 2, nr. 6, betegnes enhver skattepligtig indkomst, som ikke falder ind under begrebet indtægt om bord, som indtægt i land. Herunder falder f. eks. sømandens indtægt af kapital eller af fast ejendom, ligesom det udtrykkeligt fastslås i lovbestemmelsen, at begrebet også omfatter den indtægt, som erhverves af personer, der sambeskattes med sømanden.

Under § 2, nr. 7, har man af praktiske grunde foreslået indført et begreb kaldet lønningsåret, der dækker en med kalenderåret sammenfaldende indkomstperiode. Det er efter forslaget nødvendigt, at der foretages en ansættelse af sømandsindkomsten i et lønningsår af hensyn til den beskatning, som skal finde sted af sømandens eventuelle indtægt i land, jfr. §§ 15 og 16, ligesom ansættelse også i øvrigt skal finde sted af de grunde, som er anført under bemærkningerne til § 14.

Til § 3.

I bestemmelsen angives, hvilke sømænd der skal falde ind under lovforslagets kapitel II, der for her i landet hjemmehørende og dermed sidestillede sømænd foreslår en beskatningsform, hvorefter der ved skatteberegningen tages hensyn til sømandens forsørgerforhold m. m. Den i bestemmelsen foretagne afgrænsning bliver tillige afgørende for, hvilke sømænd der skal falde ind under den mere summariske beskatningsform efter lovforslagets kapitel III, der omhandler den sømandsskat, som skal erlægges af andre på dansk skib tjenstgørende sømænd end de af kapitel II omfattede.

Efter *stk. 1* skal sømandsskat i henhold til kapitel II svares af enhver sømand, som opfylder betingelserne for fuld skattepligt til den danske stat efter statskattelovens § 2, nr. 1, således som denne bestemmelse foreslås ændret ved forslaget § 31. Pligten til at svare sømandsskat er alene afhængig af, om den pågældende sømand opfylder de i bestemmelsen angivne betingelser, men der stilles ikke, som ved den almindelige beskatning i land, jfr. statskattelovens § 35, krav om, at skattepligten er til stede på et bestemt angivet tidspunkt. Enhver sømand, der opfylder betingelserne for skattepligt efter forslaget § 31, er pligtig at svare sømandsskat efter kapitel II uanset varigheden af hans tjeneste om bord.

I *stk. 2* fastsættes, at sømandsskat efter kapitel II også skal svares af sømænd, som gør tjeneste om bord på dansk skib, og som må anses for hjemme-

F. t. l. om sømandsskat.

hørende i et af de andre nordiske lande. Denne regel er et resultat af de drøftelser, som under sømandsskatteudvalgets arbejde har fundet sted med repræsentanter for de øvrige nordiske lande. Under forudsætning af, at en tilsvarende ordning gennemføres i de øvrige nordiske lande, vil der herigennem kunne opnås en langt større ensartethed i beskatningen af nordiske sømænd end den nu gældende. Spørgsmålet om indførelse af beskatning af udlændinge, der gør tjeneste om bord på dansk skib, er i princippet et internt dansk lovgivningsanliggende med de modifikationer, der måtte følge af indgåede dobbeltbeskatningsaftaler m. v. Samme beskatning foreslås gennemført over for sømænd, som er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland.

Spørgsmålet om, hvorvidt en sømand kan anses for „hjemmehørende“ på Færøerne, i Grønland eller i et af de nordiske lande, må løses efter tilsvarende principper som angivet i forslaget § 31. I første række må således sømandens domicil inden for de nævnte områder være afgørende og, såfremt han ikke kan godtgøre sit domicil, hans statsborgerforhold.

Bestemmelsen i *stk. 3* tager sigte på det forhold, at ministeriet for Grønland undertiden på sine skibe ansætter grønlandske sømænd til arbejde i grønlandske farvande, således at hyren fastsættes under den forudsætning, at den er skattefri. Det foreslås derfor, at der gives finansministeren adgang til at bestemme, at der ikke skal afkræves sådanne sømænd sømandsskat.

Til § 4.

I bestemmelsens *stk. 1* fastsættes, at indkomsten om bord skal opgøres måned for måned. Dette er en følge af, at sømandsskatten skal være en definitiv kildeskat, idet skattetilsvaret af den pågældende indtægt må være endelig afgjort med sømandsskattens erlæggelse, og det derfor er nødvendigt, at indtægten om bord opgøres, forinden tilbageholdelsen finder sted. Den månedsvise opgørelse, der har sit forbillede i den i Norge gældende ordning, udelukker ikke, at opgørelse og tilbageholdelse kan finde sted, hvor hyre udbetales for kortere perioder end en måned. De i § 9, *stk. 4*, omhandlede tabeller foreslås netop at skulle omfatte også sådanne tilfælde. Det bliver således uden betydning, hvilke sømandsindtægter sømanden har i den øvrige del af indkomståret, uanset at disse kan variere, eventuelt helt bortfalde.

Bestemmelserne i 2. og 3. punktum angår fradragsberettigede udgifter, som tilbageholdes af

rederiet, og som hyppigt vil variere i løbet af løningsåret, såfremt sømanden skifter tjeneste eller skib. En ordning, hvorefter dette fradrag skulle fastsættes af skatterådet, ville derfor ikke være særlig praktisk. Det er kun sømandens egne løbende udgifter vedrørende de i 2. punktum omhandlede forsikringer m. v. der omfattes af bestemmelsen. Udenfor falder således indskud én gang for alle eller ekstraordinære indbetalinger. Den foreslåede fremgangsmåde fritager ikke rederiet for at afgive indberetning om størrelsen af bruttolønnen og af de omhandlede udgifter.

Om sømandens adgang til fradrag for andre forsikringsudgifter henvises til forslaget § 5, *stk. 1* og *stk. 3*, med bemærkninger.

I *stk. 2* foreslås der tillagt finansministeren bemyndigelse til at fastsætte særlige bestemmelser for beskatningen af visse indtægter, der ikke således som den almindelige lønning med de hertil knyttede tillæg indgår i den sædvanlige månedsindtægt. Til sådanne indtægter, der enten rent tilfældigt tilfalder sømanden, eller som udbetales ham med længere tids mellemrum, sædvanligvis en gang om året, henregnes kontant godtgørelse for mistede fridage eller mistet ferie, bjærgeløn, gratiale, kaplak, bonus eller lignende. Såfremt en sådan indtægt blev beskattet sammen med den sædvanlige månedsindtægt, ville resultatet af sammenlægningen blive, at skatten af den særlige indtægt blev beregnet på et progressionsstrin, som er højere, end hvis den særlige indtægt blev sammenlagt med hele årets indtægt og beskattet som årsindtægt. Hvis indtægter af denne art kun andrager mindre beløb, vil det være praktisk at beskatte dem sammenlagt med den øvrige månedsindtægt. I andre tilfælde bør der formentlig gives mere skematiske regler for beskatningen, således at skattesvarelsen med tilnærmelse svarer til, hvad en fordeling over et helt år ville føre til.

I *stk. 3* foreslås, at kontante beløb, der ydes som kostpenge i stedet for fri kost om bord, alene skal medregnes med beløb svarende til værdien af fri kost om bord. Den praktiske betydning heraf er, at skibsføreren, når han skal beregne sømandsskatten, direkte kan aflæse denne i de tabeller, som tænkes udarbejdet, jfr. § 9, *stk. 4*, på grundlag den sømanden udbetalte kontantløn, uden at tage hensyn til om kostpengene afviger fra den ansatte værdi af fri kost. I forbindelse hermed foreslås det, at der ved fastsættelsen af denne værdi, som skal foretages af ligningsrådet, skal tages hensyn til, om sømanden er familieforsørger eller ej, samt til størrelsen af hans kontante løn. Der skal således ikke tages hensyn til sømandens tjenestestilling om bord.

Efter *stk. 4* foreslås der i lighed med de i Norge

gennemførte regler af praktiske grunde tillagt ligningsrådet bemyndigelse, men ingen forpligtelse, til at fastsætte retningslinjer for, med hvilke beløb drikkepenge skal medregnes ved opgørelsen af indtægten om bord; i visse tilfælde kan det ved fastsættelsen af sådanne retningslinjer være praktisk at ansætte drikkepengene til en procent af omsætningen, i andre tilfælde til et fast beløb under hensyn til sømandens beskæftigelse om bord. Retningslinjerne er kun vejledende, og størrelsen af indtægten skal kunne efterprøves ved den almindelige ligning, jfr. at der efter forslaget § 17, stk. 1, er pålagt sømanden forpligtelse til at indsende selvangivelse i tilfælde, hvor han har haft indtægt om bord fra andre end rederiet (eller anden arbejdsgiver). I de tilfælde, hvor det ikke måtte være muligt at fastsætte generelle retningslinjer for drikkepengenes fastsættelse, er sømanden under ansvar efter forslaget § 23, stk. 3, pligtig til selv at angive indtægtens størrelse.

Til § 5.

I bestemmelsen gives reglerne for, i hvilket omfang der kan foretages udgiftsfradrag ved opgørelse af indtægten om bord. I princippet må sømanden her have samme fradragsret som ved opgørelse af skattepligtig indkomst i almindelighed. Både praktiske hensyn og de særlige for søfolkene gældende forhold tilsiger dog, at der ved sømandsskattens beregning fastsættes visse særlige regler.

I *stk. 1* foreslås det således, at der til afløsning af de i bestemmelsen omhandlede udgiftsposter (udgifter til sømandens egen arbejdsløshedsforsikring, til invalidepension i henhold til folkeforsikringsloven, til de forsikringer, for hvilke udgifterne kan fradrages inden for et beløb af 600 kr., herunder navnlig sygeforsikring, til sømandens eget kontingent til faglige sammenslutninger samt endelig udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde om bord, svarende til det af lønmodtagerfradraget dækkede udgiftsområde) indføres et standardfradrag på 120 kr. månedlig under hensyn til, at sømandenes udgifter til nævnte formål for tiden normalt ikke kan antages at overstige 1 200 kr. årligt. Man går herved ud fra, at sømanden gennemsnitligt kun er beskæftiget 10 måneder om året; er han ansat til tjeneste om bord hele året, således at fradraget kan udnyttes fuldt ud i alle årets måneder, vil fradraget blive i alt 1 440 kr., medens han, såfremt han er beskæftiget i et kortere tidsrum end 10 måneder, vil få et tilsvarende mindre fradrag. Standardfradraget, der, jfr. § 9, stk. 4, tænkes indregnet i tabellerne, kan ikke begæres forhøjet af sømanden, selv om han kan påvise, at hans sam-

lede udgifter på det nævnte område overstiger det fastsatte beløb. Hvis man gav adgang til en sådan ændring, ville den tilsigtede forenkling ikke være opnået.

I *stk. 2* omhandles udgifter, der alene er forbundet med erhvervelse af indtægt i land, og som både af praktiske grunde og under hensyn til væsensforskellighederne mellem de to skatteordninger efter forslaget alene kan fradrages i indtægt i land. Giver virksomheden i land underskud, kan dette fradrages i eventuel anden indtægt i land, for eksempel renteindtægt, uanset om denne indtægt er erhvervet af sømanden selv eller af personer, der sambeskattes med ham. Kan dette ikke lade sig gøre, således at der fremkommer et nettounderskud, har man ved forslaget § 29, stk. 3, åbnet adgang for finansministeren til at bevilge lempelse af den pålignede sømandsskat, når underskuddet overstiger 300 kr. i indkomståret.

I *stk. 3* omhandles de udgifter, der ikke har relation til nogen bestemt indkomstkilde i land. Det vil, navnlig hvor indtægten om bord er den eneste indkomstkilde, kunne føre til urimelige resultater, om sådanne udgifter ikke kunne bringes til fradrag i indtægten om bord, og det foreslås derfor, at der gives adgang hertil. Fradraget kan, naturligvis, ikke indrømmes for udgifter, for hvilke fradrag er indrømmet efter § 4, stk. 1, eller § 5, stk. 1.

Fradraget indrømmes kun, i det omfang, hvori det ikke kan rummes i indtægt i land, og sømanden må selv fremsætte begæring om dets indrømmelse. Fradraget ansættes for hver måned til en tidedel af årsbeløbet ud fra den tidligere anførte betragtning, at sømændene gennemsnitligt ikke har indtægt om bord mere end 10 måneder om året. Af praktiske grunde er det fastsat, at fradraget kun kan indrømmes, såfremt det udgør mindst 100 kr. i lønningsåret, hvilket beløb også danner grænse for, i hvilke tilfælde sømanden i lønningsårets løb har adgang til at begære fradraget forhøjet. I de tilfælde, hvor fradrag er indrømmet en sømand, er han pligtig at gøre anmeldelse, såfremt udgifterne nedsættes med mindst 100 kr. i lønningsåret eller helt bortfalder, jfr. også § 23, stk. 3.

I *stk. 4* foreslås det, at der ydes sømænd, som sejler i udenrigsfart, et særligt fradrag på 130 kr. månedlig, dog højst 15 pct. af indtægten om bord og mindst 50 kr. månedlig. For månedsindtægter på over 867 kr. vil fradraget således udgøre fast 130 kr. og for månedsindtægter under 334 kr. fast 50 kr. Inden for disse indtægtsbeløb varierer fradraget med indtægtens størrelse. Fradraget tilsigter at imødekomme de ønsker, der er fremsat fra sømandenes side, om at der må blive taget hensyn til de

særlige udgifter, der er forbundet med sejlads i udenrigsfart.

Med indførelsen af dette fradrag i forbindelse med det i § 5, stk. 1, omhandlede fradrag bortfalder det særlige fradrag, som efter gældende praksis er indrømmet i det såkaldte „Amerikatillæg“ og lignende tillæg.

Til § 6.

I bestemmelsen foreslås der åbnet adgang til ved sømandsskattens beregning at indrømme nedslag for nedsat skatteevne efter reglerne i statsskatte-lovens § 28, jfr. § 23, stk. 7. Der vil antagelig ret sjældent være anledning hertil på grund af sygdom eller lignende hos sømanden selv, men sygdom hos familien eller trykkende familieforhold i øvrigt vil kunne ramme en sømand med samme tyngde som andre skatteydere. Af praktiske grunde må fradraget, der indrømmes af skatterådet, fastsættes til et månedligt beløb, således at skatterådet træffer bestemmelse om, inden for hvilket tidsrum fradraget skal ydes. Skatterådet kan ligeledes, hvis forholdene ændrer sig, bestemme, at nedslaget størrelse skal ændres.

Der er ikke med bestemmelsen taget stilling til spørgsmålet om eventuel bevillingsmæssig lempelse af allerede erlagt sømandsskat. Det er finansministeren, der træffer afgørelse om lempelse af pålignet statsskat, jfr. statsskatteovens § 37, hvorved bemærkes, at denne beføjelse i de fleste tilfælde nu er delegeret til lokale myndigheder. Efter gældende praksis udvises der imidlertid stor tilbageholdenhed med at eftergive allerede indbetalt skat. Da de i lovgivningen om indkomst- og formueskat til stat og kommune indeholdte regler, hvor intet andet er fastsat, finder anvendelse på sømandsskatten, jfr. forslaget § 30, stk. 1, har man ikke fundet anledning til at optage bestemmelser om dette spørgsmål i det foreliggende lovforslag.

Til § 7.

De i paragraffen indeholdte bestemmelser, der omhandler de forhold, som skal tages i betragtning ved beregningen af sømandsskatten, må ses i forbindelse med § 8, hvorefter der for hver sømand, der omfattes af kapitel II, skal udfærdiges et særligt skattekort. Som udgangspunkt tages forholdene pr. 1. november forud for lønningsåret, men indførelsen af kildeskatprincippet muliggør, at der også tages hensyn til senere i lønningsåret indtrædende ændringer, dog med en af praktiske hensyn dikteret tidsfrist.

I *stk. 1* omhandles spørgsmålet om, hvorvidt sømanden skal anses for familieforsørger eller ej, jfr. § 9, hvori opstilles skalaer henholdsvis for familie-

forsørgere og for andre skatteydere. Bestemmelsen henviser til skattelovgivningens almindelige betingelser, hvoraf følger, at eventuelle ændringer i forsørgerbegrebet også får virkning for sømandsskattens beregning.

Det samme gælder de i *stk. 2* omhandlede børnefradrag, dog med den modifikation, at børnefradraget altid ydes efter de for hovedstadsområdet gældende satser, hvilket giver det for sømanden gunstigste resultat. Fradraget indregnes i de i § 9, stk. 4, omhandlede tabeller, idet disse forsynes med kolonner, der angiver sømandsskattens størrelse under hensyn til antallet af børn. Bestemmelsen omfatter ikke børnetilskud, der må beregnes på grundlag af den i § 14 omhandlede ansættelse i land og enten modregnes i sømandens skat i land eller, i det omfang, hvori sådan skat ikke beregnes, udbetales kontant.

I *stk. 3* omhandles et forhold, som vel næppe er særlig praktisk, men dog kan forekomme, nemlig at en gift kvinde, der sambeskattes med sin ægtefælle, er ansat til tjeneste om bord på dansk skib.

I sådanne tilfælde må princippet i reglerne om fradrag for hustrus selverhverv finde anvendelse, således at der ved beregningen af den sømandsskat, der falder på hustruindtægt, skal ydes et fradrag på halvdelen af denne indtægt, dog højst 200 kr. månedlig. Fradraget må på grund af dets afhængighed af indtægtens størrelse beregnes særskilt hver måned. Da den fællesøkonomi, der er hovedbegrundelsen for sambeskatningen, ikke foreligger, når begge ægtefæller har indtægt om bord, er det dog foreslået, at der i sådanne tilfælde skal ske særskilt beregning af sømandsskat for hver ægtefælle, således at den sømandsskat, der falder på mandens indtægt, beregnes efter reglerne for familieforsørgere, og den skat, der falder på hustruens, beregnes efter reglerne for andre skatteydere; i disse tilfælde ydes der ikke fradrag for hustrus selverhverv. Denne fremgangsmåde vedrører alene skatten af indtægten om bord, men ikke skatten af ægtefællernes eller børnenes eventuelle indtægter i land eller af formue. Sådanne indtægter må beskattes efter lovgivningens almindelige regler, altså sammenlagt.

Som ovenfor nævnt kan der også tillægges ændringer, der indtræder efter den 1. november, f. eks. indgåelse af ægteskab eller barnefødsel, betydning for sømandsskattens beregning. Det er dog foreskrevet, at sømanden selv skal henvende sig til skattemyndighederne — for sømænd, der sejler i udenrigsfart, vil sådan henvendelse sikkert hurtigst og mest praktisk kunne ske via rederierne — med anmodning om ændring af skattekortets angivelse. At ændringen forudsætter én henvendelse

fra sømanden er begrundet i praktiske hensyn, men indebærer også, at der ikke tillægges begivenheder, der vil betyde en større skat for sømanden, som f. eks. et barns opnåelse af 16 års alder, dødsfald, skilsmisse m. v., virkninger for det løbende lønningsår.

Skal der ved udmønstring udfærdiges et nyt skattekort, sker udfærdigelsen på grundlag af de ved udmønstringen gældende forsørgerforhold m. v.

Til § 8.

Der gives heri bestemmelser om, at der for sømænd, der omfattes af kapitel II, hvert år skal udfærdiges et særligt sømandsskatte kort, hvad dette skal indeholde, den nærmere fremgangsmåde ved udfærdigelsen, samt hvorledes en sømand, der ikke ved udmønstring er i besiddelse af skatte kort, skal forholde sig.

Bestemmelserne om, fra hvilken kommune indstilling om udfærdigelse af sømandsskatte kort skal afgives, har direkte økonomisk interesse for den pågældende kommune, jfr. forslaget § 28, hvorefter en andel af sømandsskatten for her i landet fuldt skattepligtige personer skal tilfalde den kommune, hvis ligningsmyndighed det har påhvilet at afgive indstilling om udfærdigelse af skatte kort for det pågældende lønningsår.

Bestemmelserne i *stk. 1, 2. punktum*, og i *stk. 3, 3. punktum*, tager sigte på den situation, at en sømand på tidspunktet for sømandsskatte kortets udfærdigelse er pligtig at svare opholdskommuneskat til mere end een kommune. Da en sådan situation, der i det typiske tilfælde vil foreligge, når en skatteyder og hans husstand har bopæl eller ophold i hver sin kommune, kun rent undtagelsesvis kan tænkes at forekomme for søfolk, der tilbringer størstedelen af deres tid på søen, har man fundet det mest praktisk, at det i tilfælde af den nævnte art overlades til indenrigsministeren at bestemme, fra hvilken af de pågældende kommuner indstilling om udfærdigelse af skatte kort skal afgives. Det bemærkes i denne forbindelse, at spørgsmålet normalt vil være ganske uden betydning for den pågældende sømand, idet sømandsskattens størrelse er uafhængig af, i hvilken kommune en sømand er hjemmehørende, hvorimod spørgsmålet som nævnt vil have en vis økonomisk interesse for de pågældende kommuner.

Til § 9.

I *stk. 1* indeholdes de skatteskalaer, som foreslås lagt til grund ved sømandsskattens beregning, henholdsvis for familieforsørgere og for andre skatteydere. Som nævnt i de indledende bemærkninger

foreslås det dels af praktiske grunde, dels ud fra ønsket om, at sømænd, der tjenstgør på samme skib, skal svare samme skat, at sømandsskatten opkræves med et samlet beløb, der omfatter indkomstskat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter og folkepensionsbidrag, og hvis størrelse er uafhængig af, i hvilken kommune den pågældende sømand er pligtig at svare opholdskommuneskat. Det er endvidere nævnt i de indledende bemærkninger, at den omstændighed, at man inddrager sømænd, der sejler i nærfart, under sømandsbeskatningen, bevirker, at sømandsskattens niveau må fastlægges således, at det som helhed taget ret nøje svarer til det almindelige beskatningsniveau.

En beregning af den gennemsnitlige kommunale beskatning af sømandsindtægterne ville frembyde forskellige vanskeligheder og usikkerhedsmomenter, herunder at sømandsindtægternes fordeling på de enkelte kommuner ikke kendes, og da en betydelig del af sømændene svarer kommuneskat til Københavns kommune, er de opstillede skalaer beregnet med udgangspunkt i de kommuneskatte- og kirkeskattebeløb, der udskrives i Københavns kommune efter de for skatteåret 1957-58 gældende regler.

Da sømandsskatten skal være en definitiv skat af sømandsindtægten, har man indarbejdet skattefradraget i de opstillede skalaer, således at der ved udfindelsen af den sømandsskat, som skal svares ved hver lønudbetaling, er ydet et skattefradrag, der med tilnærmelse svarer til de faktisk betalte beløb.

Udgangspunktet for skalaerne er den årsskat, som skulle erlægges i land af en indkomst svarende til sømandsindkomsten. De i skalaerne anførte månedlige sømandsskattebeløb er i lighed med den i Norge gældende sømandsskatteordning beregnet som en tiendedel af årsskatten ud fra den betragtning, at sømandens indtægt gennemsnitlig indtjenes i løbet af ti måneder; herved er der taget hensyn til, at der, navnlig blandt de sømænd, der er medlemmer af sømændenes og søfyrbødernes forbund, er nogen arbejdsløshed, og til indtægtens bortfald under sygdom eller ferie. Som nævnt i de indledende bemærkninger vil denne fremgangsmåde bevirke, at en sømand, der har ansættelse månedsvis indtægt i mere end 10 måneder, opnår beskatning af indtægten på et lidt lavere progressionstrin, end hvad der svarer til årsindtægten, medens det omvendte forhold gør sig gældende, såfremt sømanden indtjener sin indtægt om bord i en kortere periode end 10 måneder. Til dette sidste forhold har man taget et vist hensyn gennem den særlige regel i forslaget § 18, stk. 6, hvorefter ansættelse i land kan undlades i et tidsrum af indtil 90 dage, såfremt ophøret af indtægt om bord er begrundet i arbejdsløshed eller sygdom

og i øvrigt under nærmere i bestemmelsen angivne betingelser.

Reglen i *stk. 2* om sambeskattede ægtefællers beskatning, når begge har indtægt om bord, må ses i sammenhæng med forslaget § 7, *stk. 3*, om tilfælde, hvor alene hustruen har indtægt om bord. Reglen gælder alene ved beregningen af sømandsskatten.

Efter *stk. 4* foreslås den nærmere udformning af de tabeller, som skal benyttes ved sømandsskattens beregning, på grundlag af den i *stk. 1* opstillede månedsskala, overladt til finansministeren, der ligeledes bemyndiges til at lade udarbejde særlige tabeller for beskatningen af bjærgeløn m. v., jfr. forslaget § 4, *stk. 2*, og bemærkningerne dertil.

Til §§ 10-12.

I disse bestemmelser gives der ret detaljerede anvisninger på, hvorledes skibsføreren skal gå frem, når han skal foretage løntilbageholdelse og afregne det tilbageholdte beløb.

Her skal blot fremhæves bestemmelsen i § 10, *stk. 1*, sidste punktum, hvorefter sømandsskatten, såfremt sømanden ikke ved påmønstringen fremlægger skattekort, skal beregnes efter den strengeste skala, nemlig den, der gælder for andre skatteydere end familieforsørgere, og uden særlige fradrag. Forudsætningen for, at denne bestemmelse kan finde anvendelse, er dog, at sømanden i det hele taget omfattes af kapitel II, altså, at han har bopæl eller fast ophold i et af de nordiske lande, eller såfremt han ikke kan godtgøre sit domicil, er statsborger i et af disse lande, jfr. bemærkningerne til § 3, *stk. 2*. Bestemmelsen finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor der ved årsskiftet opstår forsinkelse ved fremsendelsen af ny skattekort; dette kan især tænkes vedrørende skibe, der sejler fjernt fra Danmark og kun ligger kort tid i hver havn. I sådanne tilfælde må skibsføreren foretage en foreløbig løntilbageholdelse på grundlag af de hidtil anvendte skattekort. Eventuelle berigtigelser heraf må foretages af sømandsskattekontoret.

Den i § 12, *stk. 2*, angivne frist, inden for hvilken skibsføreren på egen hånd kan berigtige skrive- eller beregningsfejl, er fastsat for at hindre, at revisionsantegnelser fra sømandsskattekontoret kommer til at krydse skibsførerens meddelelse om berigtigelse. Den udvej at udskyde kontorets revision af beregningerne kan ikke anses for formålstjenlig. Sømanden afskæres ikke ved den fastsatte frist fra at begære fejl ved sømandsskattens beregning berigtiget; blot må begæringen, såfremt den i bestemmelsen fastsatte frist er udløbet, indgives til sømandsskattekontoret i stedet for til skibets fører.

Til §§ 13-18.

I disse bestemmelser omhandles de problemer, som opstår ved sømandsskattens tilpasning til det almindelige her i landet gældende beskatningssystem, og hvis løsning har frembudt betydelige vanskeligheder. Årsagen hertil er navnlig forskellen mellem kildeskatsystemet og vort almindelige beskatningssystem samt skattefradragsretten. Imidlertid vil det muligvis vise sig, at reglernes praktisering ikke vil volde så store vanskeligheder, som man efter deres indhold og opbygning kunne formode, navnlig fordi de foreskrevne fremgangsmåder allerede i et vist omfang er kendt af de myndigheder, hvis opgave det bliver at administrere bestemmelserne.

Det er tidligere fremhævet, at sømandsskatten skal være en samtidig med erlæggelsen endeligt opgjort kildeskat af sømandens indtægt om bord. Da denne indtægt ofte må forventes at være sømandens eneste indtægtskilde, må den beskattes „fra bunden“. Sømandens eventuelle indtægt i land må beskattes på sædvanlig måde, således at den sammenlægges med indtægten om bord. Når indtægten om bord beskattes som den første del af indtægten, må indtægten i land herefter beskattes som den sidste del, og problemet bliver da at finde frem til et rigtigt progressionstrin, på hvilket beskatningen af indtægt i land kan gennemføres; de herom foreslåede regler findes i §§ 15 og 16.

Et andet problem vedrører overgangen fra det almindelige beskatningssystem til sømandsskatte-systemet og omvendt. Man har tilstræbt at undgå på den ene side, at en person, der tiltræder tjeneste om bord, skal svare skat samtidig af sin sømandsindkomst og af den indkomst, som bortfalder ved tiltrædelsen af tjenesten om bord, og på den anden side, at en sømand, der ophører med tjenesten om bord og tager beskæftigelse i land, ikke betaler skat i en længere periode. De herom foreslåede regler findes henholdsvis i § 13 og i § 18.

Til § 13.

Når en sømand går om bord, skal han betale sømandsskat af den indtægt, han erhverver om bord, i umiddelbar tilknytning til indtægten erhvervelse. Såfremt han hidtil har været beskæftiget i land, opstår herefter spørgsmålet om, hvorledes overgangen fra opkrævningssystemet i land til kildeskatsystemet om bord bedst kan finde sted. Spørgsmålet vedrører ikke alene den løbende skatteopkrævning af indkomstskat i land, men også den indkomstskat, som sømanden skulle have svaret af indtægt i land, såfremt han ikke var gået om bord, altså endnu ikke pålignet indkomstskat. Der-

imod vedrører problemet ikke sømandens formueskat eller eventuelle indkomstskatteestancer, som må betales efter de almindelige regler.

Vedrørende den løbende skatteopkrævning foreslås det, at der foretages afgangsførelse af den i land pålignede skat, i det omfang den vedrører sømandens „bortfaldne indtægter“. Herved forstås personlige indtægter, som ikke bevares efter tjenestens tiltrædelse, og som efter deres art ikke kan bevares under tjenesten om bord. Under personlig indtægt vil man, foruden arbejdsindtægt, indbefatte indtægt ved personlig udøvelse af selvstændig virksomhed i det omfang, hvori indtægten ikke overstiger, hvad der med rimelighed kan anses for arbejdsvederlag.

Uden for begrebet „bortfaldne indtægter“ falder f. eks. engangsindtægter som vederlag for goodwill eller avance ved afhændelse af driftsmidler, rentenydelser, samt indtægter, som er erhvervet af sømandens ægtefælle, selv om de bortfalder i tidsmæssig tilknytning til sømandens tiltrædelse af tjeneste om bord. Disse indtægter foreslår man derfor skattemæssigt behandlet på samme måde som indtægter, der bevares, efter at sømanden har tiltrådt sin tjeneste om bord.

På den anden side er det ikke nogen betingelse for, at indtægt skal kunne anses for bortfaldet, at den er ophørt i tidsmæssig tilknytning til tiltrædelse af tjenesten om bord, når blot indtægten er af en sådan art, at den ikke kunne bevares efter tjenestens tiltrædelse. Såfremt en person efter nogen tids arbejdsløshed tiltræder tjeneste om bord, vil såvel lønindkomst fra den forud for arbejdsløshedsperioden liggende beskæftigelse i land som arbejdsløshedsunderstøttelse være at betragte som bortfalden indtægt.

Det vil derfor være nødvendigt at foretage en undersøgelse af indkomsten i den indkomstperiode, som danner grundlag for skattepåligningen, og opdele den i, hvad der må anses for henholdsvis bortfalden indtægt og bevaret indtægt.

Såfremt indtægten udelukkende består i indtægt, som efter det oven for anførte må henføres under bortfalden indtægt, skal den fulde pålignede skat føres til afgang, og der skal ej heller for senere skatteår foretages skattepåligning af indtægter hørende under denne kategori. Samme fremgangsmåde foreslås af praktiske grunde anvendt i de tilfælde, hvor den bevarede indtægt ikke er over 300 kr. årlig.

Såfremt sømanden har bevaret indtægt i land til et beløb af over 300 kr. årlig, foreslås det i lighed med de regler, der gælder for henstandsordninger, når skatteyder bosatte i Danmark med bevarelse af bopælen her i landet tager arbejde i Sverige, at

afgangsføre en så stor del af de pålignede skatter, som efter en almindelig forholdsmæssig beregning svarer til de bortfaldne indtægters andel af de samlede indtægter. Ved beregningen benyttes forholdet mellem på den ene side den bortfaldne indtægt i det indkomstår, der ligger til grund for beregningen af de skatter, som delvis skal føres til afgang, og på den anden side den samlede indtægt. I den bortfaldne indtægt skal der ikke fradrages noget beløb for betalt skat, medens der derimod må ske nedsettelse med sådanne fradrag, som svarer til de fradrag, der indrømmes i indtægten om bord. Heller ikke den samlede indtægt skal reduceres med noget skattefradrag.

Da indtægten om bord som anført tænkes beskattet i bunden, og afgangsførelse foreslås gennemført på grundlag af en forholdsmæssig beregning, vil forslaget føre til, at der som regel vil blive afgangsført lidt for store beløb. Imidlertid kendes det foreslåede princip som nævnt allerede i praksis, og skulle en enkelt skatteyder få en særlig fordel af forslaget, vil denne blive modvirket af, at han ved opgørelsen af den indkomst, der for det efterfølgende skatteår skal danne grundlag for beregningen af skatten af den bevarede indtægt i land, vil få et tilsvarende mindre skattefradrag.

Hvad enten der ved sømandens tiltrædelse af tjeneste om bord — alt efter hans tidligere indkomstforhold — skal ske en fuldstændig eller kun delvis afgangsførelse af pålignet skat, skal der kun afgangsføres skattebeløb, der vedrører tiden, efter at tjenesten om bord er påbegyndt. Som kriterium for, om et skattebeløb vedrører tiden før eller efter, at sømanden har påbegyndt tjeneste om bord, foreslås det af praktiske grunde, at man anvender datoen for skatternes sidste rettidige indbetaling. Når man ikke mener at burde vælge skattens forfaldsdag, skyldes det hensynet til, at skatteyderne som regel først indbetaler skatten umiddelbart før indbetalingsfristens udløb. Vælger man forfaldsdagen, vil man derfor ikke fuldt ud opnå det tilsigtede, at den sømand, der rettidig har betalt sine skatter i land, ikke på samme tid skal betale sømandsskat og tidligere pålignet skat af bortfalden indtægt i land. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter den gældende retstilstand kan gå temmelig lang tid fra skatternes forfaldsdag til sidste rettidige indbetalingsdato, undertiden omkring 70 dage, men tidsrummet varierer ret stærkt fra kommune til kommune. Der foreslås ikke særbestemmelser for de tilfælde, hvor en skatteyder ved tiltrædelse af tjeneste om bord er i restance. Skatteestancer må derfor berigtiges efter de almindelige regler.

Allerede foretagne beregninger af børnetilskud skal ikke ændres, idet den stedfundne ansættelse ikke forandres.

Bestemmelsen i *stk. 3* er motiveret med, at en person, der kun for et kortere tidsrum gør tjeneste om bord, både af praktiske og af principielle grunde bør forblive under den almindelige skatteordning. Den hos ham under tjenesten om bord opkrævede sømandsskat bliver således en *a conto* betaling på hans almindelige skattetilsvær.

Til § 14.

Uanset at sømandsskatten er definitiv, således at der ikke i land skal svares skat af sømandsindtægten, foreslås det, at de af kapitel II omfattede sømænd skal medtages ved skatteansættelsen i land efter lovgivningens almindelige regler, jfr. statskatte-lovens § 21. Disse ansættelser har bl. a. betydning i de tilfælde, hvor sømanden har bevaret indtægt i land til et beløb af over 300 kr. årlig, for beregningen af børnetilskud samt for de områder i lovgivningen, hvor den skattepligtige indkomst tillægges betydning. De i forslaget § 3, *stk. 2*, omhandlede sømandsskattepligtige er ikke undergivet almindelig skattepligt, og de i § 14 omhandlede ansættelser skal derfor ikke finde sted for deres vedkommende.

Til §§ 15 og 16.

Bestemmelserne går ud på at fastsætte den skat, som skal svares i land i de tilfælde, hvor sømanden har bevaret indtægt i land til et beløb af over 300 kr. årlig. § 15 omhandler det specielle forhold, at sømanden har haft både bortfalden og bevaret indtægt i land i indkomståret, idet det her er nødvendigt at foretage en særlig beregning af det skattefradrag, som kan henføres til den bevarede indtægt, medens § 16 omhandler den fremgangsmåde, som skal følges, når sømanden har været så lang tid om bord, at der ikke i indkomståret forekommer indtægt, som er bortfaldet ved tiltrædelsen af tjenesten om bord.

Princippet i begge bestemmelser går ud på, at skatten af den bevarede indtægt i land bestemmes som forskellen mellem på den ene side skatten af den samlede indkomst og på den anden side skatten af denne indkomst reduceret med den bevarede indtægt i land. Ved denne fremgangsmåde opnås, at indtægten i land bliver beskattet som den sidste del af indkomsten.

Til § 17.

Bestemmelsen tilsigter at imødekomme et fra de søfarendes side fremsat ønske om fritagelse for at indgive selvangivelse, et ønske, der er motiveret

med, at sømændene, især i langfarten, har vanskeligt ved at overholde de frister, som i den almindelige skattelovgivning er fastsat vedrørende selvangivelse og påklage af ligningsmyndighedernes afgørelse, ligesom det i øvrigt er vanskeligt for sømændene at udfylde selvangivelsen, når de arbejder i oversøiske farvande.

Som en følge af sømandsskattens karakter af en definitiv kildeskat vil det ikke være nødvendigt, at der indgives selvangivelse i de tilfælde, hvor sømandsindtægten er den pågældende sømands eneste indtægt, eller hvor hans indtægt i land ikke overstiger det beløb af 300 kr., som efter loven kan oppebæres, uden at der skal svares skat i land, jfr. § 15, *stk. 1*, og § 16, *stk. 1*. Den i § 14 foreskrevne ansættelse vil eventuelt kunne finde sted på grundlag af oplysninger til de skattelignende myndigheder fra sømandsskattekontoret.

Selvangivelsespligt er dog foreskrevet, hvor sømanden har haft indtægt i land, der overstiger 300 kr. i indkomståret eller vedrører fast ejendom eller virksomhed, for hvilken bogførings- eller regnskabspligt er foreskrevet, samt i tilfælde, hvor sømanden har haft indtægt om bord fra andre end rederiet eller anden arbejdsgiver, eller ved beregningen af sømandsskatten har fået indrømmet særlige udgiftsfradrag, jfr. § 5, *stk. 3*. I disse tilfælde skønnes det nødvendigt, at der tilvejebringes et særligt grundlag for de skattelignende myndigheders prøvelse henholdsvis af indtægten i land og af den indtægt om bord, på grundlag af hvilken tilbageholdelse har fundet sted. Fører denne prøvelse til, at sømandsindtægten har været for lavt ansat, må sømanden efterbetale den for lidt erlagte sømandsskat, jfr. forslaget § 21, *stk. 1*.

I andre tilfælde skal sømanden dog under samme ansvar som fastsat for selvangivelsen afgive en erklæring om, at han ikke omfattes af selvangivelsespligten.

Til § 18.

Bestemmelsen omhandler den beskatning, som skal finde sted i land, når en sømand, der har haft tjeneste om bord udover 6 måneder, jfr. § 13, *stk. 3*, ophører med at have tjeneste om bord.

Det foreslås, at sømanden i så fald skal skatteansættes i land i forhold til sin fremtidige indtægt efter regler, der svarer til de i skattelovgivningen om tilflyttere her til landet fastsatte, dog med enkelte afvigelser. Betalingspligten indtræder således efter § 18, *stk. 1*, sidste punktum, på et tidligere tidspunkt end fastsat for tilflyttere, idet man følger et lignende princip som det, der er indeholdt i forslaget § 13, *stk. 2*, om afgangsførelse af skat, når sømanden går om bord. Der er endvidere i § 18,

stk. 4, foreslået en særlig regel om fastsættelsen af det skattefradrag, der skal ydes i indkomstansættelsen, idet skattefradraget kan udfindes på grundlag af de i § 9 indeholdte skalaer, hvilket formentlig vil betyde en lettelse ved de skatteliggende myndigheders arbejde.

Bestemmelsen i § 18, stk. 6, er indsat efter ønske fra sømændenes side og med det formål, at sømænd, der rent midlertidigt er ophørt med tjeneste om bord på grund af arbejdsløshed eller sygdom, kan forblive under sømandsskatteordningen. Bestemmelsen indebærer foruden en hensyntagen til sømanden en administrativ forenkling.

Til §§ 19 og 20.

I disse bestemmelser omhandles den sømandsskat, som skal erlægges af sømænd, der ikke omfattes af kapitel II, altså sømænd, der gør tjeneste om bord på dansk skib i udenrigsfart eller i nærfart, og som ikke har bopæl eller fast ophold i et af de nordiske lande eller, såfremt de ikke har bopæl eller fast ophold i land, ikke er statsborgere i et af de nordiske lande.

Sådanne sømænd foreslås undergivet en summarisk beskatning, bl. a. fordi det kun sjældent vil være gørligt at kontrollere rigtigheden af de oplysninger, som måtte blive givet om familieforhold m. v. Da det store flertal af disse sømænd vil høre til den menige besætning, må skattesatsen fastlægges således, at den dækker den på disses indtægt normalt faldende skattebyrde. Der foreslås derfor i lighed med den i Norge og Sverige gældende ordning, at man anvender en proportional skat beregnet af den kontante indtægt om bord uden fradrag af nogen art. Ved således alene at tage kontantlønnen i betragtning opnås en fremgangsmåde, som er lettere at praktisere, end hvis man på den ene side tillod fradrag for erhvervsudgifter og på den anden side skulle foretage tillæg for værdien af kosten om bord.

Den omstændighed, at man inddrager disse sømænd under beskatning her i landet, udelukker ikke, at der kan indgås overenskomster med andre lande til undgåelse af dobbeltbeskatning, hvorefter Danmark frafalder sømandsbeskatningen, men det må dog bemærkes, at der i de nyere overenskomster er en tendens til at forbeholde det land, hvori skibet er hjemmehørende, beskatningsret med hensyn til indtægt om bord.

Der kan dog forekomme særlige tilfælde, hvor det må anses for rimeligt, at Danmark ensidigt frafalder sømandsbeskatningen af de nævnte sømænd. Der tænkes herved på tilfælde, hvor gifte sømænd oprettholder hjem og familie i et fremmed land og under-

gives beskatning efter reglerne for der bosatte personer. Det foreslås derfor i § 19, stk. 2, at der gives finansministeren bemyndigelse til at indrømme en sådan fritagelse.

Til §§ 21-25.

Bestemmelserne omhandler sømandens og rederens ansvar for for lidt erlagt sømandsskat samt straffe- og kontrolbestemmelser, ligesom det fastsættes, at for meget erlagt sømandsskat tilbagebetales med renter som ved tilbagebetaling af for meget erlagt statskat.

Den i § 21, stk. 1, 2. pkt., omhandlede tilbageholdelse i indtægten om bord af for lidt erlagt sømandsskat kan finde sted i det omfang, hvori indtægten strækker til; den i stk. 2 fastsatte begrænsning gælder således ikke i disse tilfælde.

Til § 26.

Med forbillede i den norske sømandsskatteadministration foreslås der oprettet et centralt forvaltningsorgan, sømandsskattekontoret, til varetagelse af de i loven omhandlede opgaver.

Af disse opgaver kan nævnes modtagelsen fra rederierne af de oppebårne sømandsskattebeløb, afregningen over for kommunerne af den andel, som falder på kommuneskatten, jfr. § 28, førelsen af et register over sømænd, der omfattes af sømandsskatteordningen, kontrol med de skibe, der omfattes af ordningen, og med rederiernes regnskabsaflæggelse vedrørende sømandsskatten, jfr. forslaget § 24, afgivelse af oplysninger til brug for de stedlige ligningsmyndigheder, samt vejledning over for rederierne, sømændene og skattemyndighederne. Endvidere må kontoret udfærdige sømandsskattekort for sådanne af ordningen omfattede sømænd, der er hjemmehørende i et af de andre nordiske lande eller på Færøerne eller i Grønland, og må til brug herfor om fornødent fremskaffe oplysninger fra sømandens hjemland eller hjemsted.

Man har ikke fundet det påkrævet i lovbestemmelsen nærmere at angive, hvilke spørgsmål der skal forelægges det i bestemmelsens stk. 2 omhandlede nævn, idet man har fundet det rettest at overlade afgrænsningen heraf til nævnets forretningsorden, som efter forslaget skal fastsættes af finansministeren.

Til § 27.

Da det er nødvendigt, at alle spørgsmål, der rejses under ordningens praktisering om bord på skibene, løses hurtigt, foreslås afgørelsen af sådanne spørgsmål, som vedrører sømandsskattens beregning, tilbageholdelse og afregning, henlagt til sømandsskattekontoret. Dette udelukker ikke, at der senere, ved den i § 14 omhandlede ansættelse, finder en prøvelse

F. t. l. om sømandsskat.

sted af opgørelsen af indtægten om bord, og såfremt der herved sker ændringer i denne indtægt, foretages reguleringer af sømandsskatten. Sådanne ændringer kan påklages efter skattelovgivningens almindelige regler, dog med en forlængelse af klagefristen, jfr. nedenfor.

Endvidere foreslås det, at de af sømandsskattekontoret truffne afgørelser vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en sømand overhovedet er pligtig at svare sømandsskat, eller hvorvidt sømandsskatten skal svares efter lovens kapitel II eller efter lovens kapitel III, af sømanden kan indbringes direkte for Landsskatteretten. Af sømanden til sømandens vanskeligheder ved at overholde de sædvanlige frister for klage, er der såvel for denne indbringelse som for hans påklage af de almindelige skatteansættelser i henhold til § 14 fastsat en frist på 3 måneder, regnet fra afgørelsens dato.

Til § 28.

Ved *stk. 1*, foreslås det, at den del af den tilbageholdte sømandsskat, som falder på kommuneskatten, tilkommer den kommune, der har foretaget indstilling om sømandsskattekontorets udfærdigelse; det bliver således i denne relation uden betydning, om sømanden skifter opholdskommune i løbet af lønningsåret; sådan flytning får først betydning, når sømandsskattekort skal udfærdiges den nærmest efterfølgende 1. november med virkning for det kommende lønningsår.

De foreslåede afregningsprocenter er af praktiske grunde foreslået gældende for samtlige kommuner. Det har ikke på det foreliggende statistiske materiale været muligt at fastslå med nøjagtighed, hvorledes sømandsindtægterne fordeler sig over landets forskellige kommuner. Den til brug for sømandsskattens beregning opstillede skala, jfr. § 9, er som nævnt i bemærkningerne til bestemmelsen udarbejdet på grundlag af den i København gældende kommuneskatteskala. Man har derfor også ved fastsættelsen af kommunernes andel i sømandsskattens provenu taget sit udgangspunkt i forholdene i denne kommune og har ved de foreslåede afregningsprocenter tilsigtet at opnå, at der som helhed betragtet tilfalder kommunerne en andel, som svarer til, hvad de ville oppebære som kommuneskat, herunder kirkelige afgifter, af sømandsindtægten. Det må endvidere bemærkes, at formodningen er for, at den mere effektive opkrævning, som gennemføres ved sømandsskatten, vil forøge kommunernes provenu; når hertil kommer, at staten overtager samtlige omkostninger ved sømandsskattens opkrævning, har man fundet det forsvarligt at foreslå den

meget væsentlige forenkling, som ensartede afregningsprocenter indebærer.

Den i *stk. 4* foreslåede andel i sømandsskattens provenu, som anses for folkepensionsbidrag, er af forenklingshensyn ansat til en fast procent, der er valgt under hensyn til forholdet mellem folkepensionsbidraget og det samlede skattebeløb i Københavns kommune for skattepligtige indtægter på 14 000-15 000 kr.

Til § 29.

Den i *stk. 1* foreslåede regel tager sigte på at bevare visse sømænd, som ikke længere kan anses for at være ansat til tjeneste om bord under sømandsskatteordningen. Reglen er motiveret med, at der til tjeneste på skibe under bygning ofte nogen tid før færdiggørelsen sættes nogle af de officerer, der til sin tid skal følge skibet, og som i reglen er taget blandt personel, der i forvejen sejler. Endvidere forbliver undertiden en del af et skibs besætning til tjeneste om bord under reparation eller midlertidig oplægning. Navnlig hvor skibet bygges, repareres eller oplægges i udlandet, findes det rimeligt at åbne adgang for, at sådanne midlertidigt i land tjenstgørende sømænd forbliver under sømandsskatteordningen, men den nærmere fastlæggelse af betingelserne herfor foreslås henlagt til afgørelse af finansministeren efter indstilling fra sømandsskatte-nævnet.

Ved *stk. 2* foreslås der tillagt finansministeren bemyndigelse til efter indstilling fra sømandsskatte-nævnet at dispensere fra den i lovens § 2, nr. 1, indeholdte tonnegrænse på 150 brt, således at også sømænd, der gør tjeneste ombord på skibe på 150 brt og derunder, kan tillades inddraget under sømandsskatteordningen. Reglen er særlig motiveret i hensyntagen til de rederier, der ejer skibe både over og under den nævnte tonnegrænse, og som, såfremt dispensation ikke blev givet, muligvis kunne få vanskeligheder ved at gennemføre passende forflyttelse af officerer eller mandskab inden for rederiets flåde. Dispensationen kan enten tænkes knyttet til personen eller til skibet, i første fald således, at en sømand, der omfattes af sømandsskatteordningen, tillades bevaret under denne også ved tjeneste på rederiets skibe under den fastsatte tonnegrænse, i sidste fald således, at sømandsskat tillades erlagt af alle sømænd om bord på rederiets skibe under den nævnte tonnegrænse, uanset om de tidligere har været inddraget under sømandsskatteordningen eller ej.

I *stk. 3* omhandles det særlige forhold, at en sømand i et indkomstår har haft underskud ved virksomhed i land, jfr. § 5, stk. 2, og bemærkningerne dertil.

Sådan underskud bør ikke tillades fradraget i indtægten om bord, idet det først kan opgøres efter indkomstårets udløb, medens sømandsskatten er en løbende beskatning af den månedligt opgjorte indtægt om bord.

For ikke helt at udelukke, at der kan tages et vist hensyn til underskud ved virksomhed i land, har man fundet det rettest at foreslå, at den sømand, hvis indtægt i land udviser et underskud på mere end 300 kr., skal have adgang til at indgive andragende til finansministeren om lempelse af den af ham i et lønningsår udredede sømandsskat. Den nævnte beløbsgrænse er fastsat af praktiske hensyn, jfr. reglerne i §§ 15 og 16 om, at indkomstbeskatning af eventuel indtægt i land undlades, når indtægten ikke overstiger tilsvarende beløb. Ved behandlingen af sådanne andragender vil det være naturligt at se hen til, om den udredede sømandsskat væsentlig overstiger det skattebeløb, som skulle udredes, hvis hele indtægten var blevet beskattet i land. En eventuel særlig lav kommunal indkomstbeskatning i den kommune, hvori sømanden hører hjemme, bør herved ikke få betydning, men man bør alene tage i betragtning, om der er betalt væsentligt for meget i statsskat.

Til § 30.

Af de i den almindelige lovgivning om indkomst- og formueskat til staten indeholdte regler, som kan tænkes at finde anvendelse på sømandsskatten, kan nævnes reglerne om ansvar for urigtige oplysninger, jfr. forslaget § 23, stk. 3, om inddrivelse af resterende sømandsskat, samt om bevillingsmæssig lempelse, jfr. bemærkningerne til forslaget § 6.

Bestemmelsen i stk. 2 tager kun sigte på de særlige opgaver, der følger af sømandsskatteordningen, således navnlig udstedelse af sømandsskattekort.

Til § 31.

Ved denne bestemmelse foreslås der som omtalt under bemærkningerne til forslaget § 3 en væsentlig udvidelse af den kreds af sømænd, som inddrages under skattepligten til den danske stat.

De gældende regler om skattepligt til staten findes i § 2, nr. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten, hvorefter skattepligten påhviler „enhver person, der er bosat her i landet (jfr. § 3, nr. 3)“ . . .

En sømand vil efter denne del af bestemmelsen, såfremt han har bopæl her i landet, blive fuldt skattepligtig til den danske stat uden hensyn til, på hvilket skib han tjenstgør, og uden hensyn til hans nationalitet. Hvad der nærmere ligger i kravet om bosættelse eller bopæl, beror efter praksis på omstændighederne i de enkelte tilfælde; men sædvan-

ligvis vil opretholdelse af bolig i egen ejendom eller leje af lejlighed bevirke, at betingelsen må anses for opfyldt. Det ligger i sagens natur, at bosættelse her-efter lettere kan påvises for gifte end for ugifte søfolk, og at det vanskeligt kan tænkes, at ugifte udenlandske sømænd opfylder bopælsbetingelsen.

Selv om en sømand imidlertid ikke opfylder bopælsbetingelserne, påhviler skattepligten til den danske stat ham efter den nævnte lovbestemmelse endvidere, såfremt han „uden at have fast bopæl gør tjeneste om bord på skibe, der har hjemsted her, og som stadig befinder sig i havne her i landet eller på rejser mellem sådanne, eller som sejler i rutefart mellem havne her i landet og i udlandet“.

Skattepligten til staten er i disse tilfælde knyttet til tjenstgørelse på dansk skib, men kun såfremt skibet til stadighed befinder sig i indenrigsfart eller går i rutefart mellem danske og udenlandske havne, og skattepligten er udelukket, såfremt den pågældende sømand dokumenterer at have fast bopæl i et fremmed land.

Medens der ikke foreslås ændringer i den bestående retstilstand vedrørende den på bopæl begrundede skattepligt til staten, vil der efter det stillede forslag til ændret affattelse af den citerede bestemmelse i statsskatteoven ske ændring i de betingelser, under hvilke tjenstgørelse på dansk skib medfører fuld skattepligt til den danske stat. Det foreslås nemlig, at sådan skattepligt for fremtiden skal påhvile enhver dansk statsborger, der tjenstgør på et skib med hjemsted her, idet der herved opstilles en lovsformodning om, at en sådan sømand har bevaret sin tilknytning til Danmark. Denne regel er tildels motiveret i hensynet til praktiseringen af sømandsskatten. En skibsfører vil i mange tilfælde ikke kunne afgøre, om en sømand kan anses for at have bevaret sin bopæl i Danmark, medens sømandens statsborgerforhold derimod som regel fremgår af hans søfartsbog. Navnlig for ugifte danske sømænds vedkommende vil reglen få betydning, idet de fremtidig i videre omfang end hidtil vil blive inddraget under beskatning til den danske stat. Herved tilgodeses også et ønske, der er fremsat fra de søfarendes side, om en mere ensartet beskatning om bord på de danske skibe.

Da der er tale om en ændring i statsskatteoven, kommer bestemmelsen til at omfatte sømænd på alle danske skibe, uanset om skibene falder ind under sømandsskatteordningen eller ej.

En sømand, der er dansk statsborger, kan dog afkræfte den opstillede lovsformodning om tilknytning til Danmark ved at godtgøre, at han har bopæl i udlandet, eller — hvad der sikkert kun vil have praktisk betydning i få tilfælde — at han aldrig har

haft bopæl i Danmark. Der bør stilles betydelige krav til sømandens dokumentation, og tilfælde af denne art skal altid af skibsføreren forelægges sømandsskattekontoret til afgørelse.

Godkendes sømandens dokumentation, bliver følgen, at han i stedet for beskatning efter kapitel II bliver undergivet beskatning efter kapitel III. Sømænd, der har bopæl i et af de andre nordiske lande eller på Færøerne eller i Grønland, forbliver dog under beskatning efter kapitel II, jfr. bemærkningerne til forslaget § 3, stk. 2.

Til § 32.

I forholdet til de andre nordiske lande, som har eller får en tilsvarende sømandsbeskatning som den ved nærværende lovforslag foreslåede, vil der opstå forskellige tilpasningsproblemer vedrørende beskatningen af her i landet fuldt skattepligtige sømænd, når de tjenstgør på andet nordisk skib end dansk skib. Disse problemer kan der først senere tages stilling til, og det foreslås derfor, at det overlades til finansministeren at træffe bestemmelse om, i hvilket omfang de ved sømandens tjenstgørelse på dansk skib foreslåede regler i §§ 13-18 skal finde anvendelse i sådanne tilfælde.

Såfremt lovforslaget vedtages, vil det være nødvendigt at oprette den særlige sømandsskatteadministration, der skal tilrettelægge ordningens praktiske gennemførelse, forinden overgangen til opkrævning om bord på skibene kan finde sted. Det er ikke muligt på forhånd at angive et bestemt tids-

punkt for ordningens ikrafttrædelse, selv om det ligger i sagens natur, at denne vil blive fremmet mest muligt. Det foreslås derfor, i stk. 3, at tidspunktet for opkrævningens påbegyndelse henlægges til finansministerens afgørelse.

Efter *stk. 4* skal der ikke erlægges sømandsskat om bord på skibe, der er registreret på Færøerne eller med hjemsted i Grønland. Denne undtagelse er motiveret med, at beskatningen på Færøerne er et færøsk særanliggende, og at der ikke for tiden kendes indkomstbeskatning i Grønland, ligesom der først ved lov nr. 93 af 29. marts 1957 er indført hjemmel for, at skibe kan registreres med hjemsted i Grønland. De nærmere regler for sådanne registreringer er dog endnu ikke givet. Skulle det imidlertid vise sig, at sømandsskatteordningen søges omgået ved registrering af skibe med hjemsted i Grønland, uanset at de befragtes af danske rederier, må spørgsmålet om grønlandske skibes stilling i forhold til sømandsskatten tages op til fornyet overvejelse.

Hvis et skib, der er registreret på Færøerne eller med hjemsted i Grønland, overtages uden besætning til befragtning af dansk rederi, (overtagelse på „bareboat“ basis) omfattes det af sømandsskatteordningen, jfr. forslagets § 2, nr. 1, sidste punktum.

Færøske eller grønlandske sømænd, der tjenstgør om bord på dansk skib, omfattes af sømandsskatteordningen på samme måde som sømænd, der er hjemmehørende i de andre nordiske lande, jfr. forslagets § 3, stk. 2.